C/2025/3724

17.9.2025

P9_TA(2024)0297

Plačilne storitve in storitve elektronskega denarja na notranjem trgu

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2024 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah in storitvah elektronskega denarja na notranjem trgu, spremembi Direktive 98/26/ES ter razveljavitvi direktiv (EU) 2015/2366 in 2009/110/ES (COM(2023)0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(C/2025/3724)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2023)0366),

— ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 53 in 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C9-0218/2023),

— ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 14. decembra 2023 ([1]),

— ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0046/2024),

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. poziva Komisijo, naj mu zadevo ponovno predloži, če svoj predlog nadomesti, ga bistveno spremeni ali ga namerava bistveno spremeniti;

3. naroči svoji predsednici, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

([1]) UL C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0209

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi 23. aprila 2024 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah in storitvah elektronskega denarja na notranjem trgu, spremembi Direktive 98/26/ES ter razveljavitvi direktiv (EU) 2015/2366 in 2009/110/ES (*)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 53 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Od sprejetja Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) se je trg storitev plačil malih vrednosti precej spremenil, kar je v veliki meri povezano z vse večjo uporabo kartic in drugih digitalnih plačilnih sredstev, vse manjšo uporabo gotovine ter vse večjo prisotnostjo novih akterjev in storitev, vključno z digitalnimi denarnicami in brezstičnimi plačili. Pandemija COVID-19 in spremembe, ki jih je povzročila v potrošniških navadah in plačilnih praksah, so povečale pomen varnih in učinkovitih digitalnih plačil.

(2) V sporočilu Komisije o strategiji EU za mala plačila ([4]) je napovedan začetek celovitega pregleda uporabe in učinka Direktive (EU) 2015/2366, ki bi moral ob upoštevanju razvoja trga vključevati splošno oceno, ali direktiva še vedno ustreza svojemu namenu.

(3) Direktiva (EU) 2015/2366 je bila namenjena odpravljanju ovir za nove vrste plačilnih storitev ter izboljšanju ravni varstva potrošnikov in varnosti. V oceni učinka in uporabe Direktive (EU) 2015/2366, ki jo je izvedla Komisija, je bilo ugotovljeno, da je bila Direktiva (EU) 2015/2366 v veliki meri uspešna glede številnih svojih ciljev, vendar so bila ugotovljena tudi nekatera področja, na katerih cilji direktive niso bili v celoti doseženi. V oceni so bile zlasti ugotovljene težave v zvezi z različnim izvajanjem in izvrševanjem Direktive (EU) 2015/2366, ki so neposredno vplivale na konkurenco med ponudniki plačilnih storitev, saj so povzročile dejansko različne regulativne pogoje v državah članicah zaradi različne razlage pravil in spodbujale regulativno arbitražo.

(4) Ne bi smelo biti prostora za izbiranje najugodnejše jurisdikcije, pri katerem bi ponudniki plačilnih storitev kot „matično državo“ izbrali tiste države članice, v katerih je uporaba pravil Unije o plačilnih storitvah zanje ugodnejša, in bi čezmejne storitve opravljali v drugih državah članicah, ki uporabljajo strožjo razlago pravil ali aktivnejše politike izvrševanja za ponudnike plačilnih storitev s sedežem v teh državah. Ta praksa izkrivlja konkurenco. Pravila Unije o plačilnih storitvah bi bilo treba uskladiti z vključitvijo pravil, ki urejajo opravljanje plačilnih storitev, v uredbo in njihovo ločitvijo od pravil o izdajanju dovoljenj plačilnim institucijam in njihovem nadzoru, ki bi jih morala urejati ta direktiva (PSD3) in jih ne bi še naprej urejala trenutno veljavna direktiva (PSD2).

(*) Spremembe v celotnem besedilu izhajajo iz sprejetja spremembe 1. Krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ▌ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

([1]) UL C,, str..

([2]) UL C,, str..

([3]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

([4]) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu, ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 24. septembra 2020 o strategiji EU za mala plačila (COM(2020)0592).

(5) Čeprav izdajanje elektronskega denarja ureja Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), uporabo elektronskega denarja za financiranje plačilnih transakcij večinoma ureja Direktiva (EU) 2015/2366. Zato je pravni okvir, ki se uporablja za institucije za izdajo elektronskega denarja in plačilne institucije, zlasti v zvezi s pravili poslovanja, že precej usklajen. Organi, pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam in institucijam za izdajo elektronskega denarja ter njihov nadzor, so se skozi leta soočali s praktičnimi težavami pri jasni razmejitvi obeh ureditev ter razlikovanju produktov in storitev elektronskega denarja od plačilnih storitev in storitev elektronskega denarja, ki jih ponujajo plačilne institucije. To je privedlo do pomislekov glede regulativne arbitraže in neenakih konkurenčnih pogojev ter vprašanj, povezanih z izogibanjem zahtevam Direktive 2009/110/ES, ko plačilne institucije, ki izdajajo elektronski denar, izkoriščajo podobnosti med plačilnimi storitvami in storitvami elektronskega denarja ter zaprosijo za dovoljenje kot plačilna institucija. Zato je primerno, da se ureditev dovoljenj in nadzora, ki se uporablja za institucije za izdajo elektronskega denarja, dodatno uskladi z ureditvijo, ki se uporablja za plačilne institucije. Vendar se zahteve za izdajo dovoljenj, zlasti ustanovni kapital in kapital, ter nekateri ključni osnovni pojmi, ki urejajo poslovanje z elektronskim denarjem, kot so izdajanje elektronskega denarja, distribucija elektronskega denarja in unovčljivost, razlikujejo od storitev, ki jih opravljajo plačilne institucije. Zato je primerno, da se pri združitvi določb Direktive (EU) 2015/2366 in Direktive 2009/110/ES te posebnosti ohranijo.

(6) Kot je razvidno iz pregleda, ki ga je izvedla Komisija, in glede na razvoj zadevnih trgov, podjetij in tveganj, povezanih z dejavnostmi, je treba posodobiti bonitetno ureditev za plačilne institucije, vključno s tistimi, ki izdajajo elektronski denar in zagotavljajo storitve elektronskega denarja, tako da se zahteva enotno dovoljenje za ponudnike plačilnih storitev in storitev elektronskega denarja, ki ne sprejemajo vlog. Glede na to, da Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) v členu 48(2) določa, da se izdajatelji elektronskega denarja štejejo za elektronski denar, bi se morala ureditev izdajanja dovoljenj za plačilne institucije, ker bodo te nadomestile institucije za izdajo elektronskega denarja, uporabljati tudi za izdajatelje e-denarnih žetonov. Bonitetna ureditev, ki se uporablja za plačilne institucije, bi morala ob upoštevanju sklopa strogih in obsežnih pogojev temeljiti na dovoljenju za pravne osebe, ki ponujajo plačilne storitve, kadar ne sprejemajo vlog. Bonitetna ureditev, ki se uporablja za plačilne institucije, bi morala zagotavljati, da se za dejavnost opravljanja plačilnih storitev po vsej Uniji uporabljajo enaki pogoji.

(7) Storitev omogočanja dviga gotovine s plačilnega računa je primerno ločiti od dejavnosti vodenja plačilnega računa, saj ponudniki storitev dviga gotovine morda ne vodijo plačilnih računov. Storitvi izdajanja plačilnih instrumentov in pridobivanja plačilnih transakcij, ki sta bili v točki 5 Priloge k Direktivi (EU) 2015/2366 navedeni skupaj, kot da ene ni mogoče ponuditi brez druge, bi bilo treba predstaviti kot dve različni plačilni storitvi. Ločeno navajanje storitev izdajanja in pridobivanja bi moralo skupaj z ločenima opredelitvama posamezne storitve pojasniti, da lahko ponudniki plačilnih storitev storitve izdajanja in pridobivanja ponujajo ločeno.

(8) Ob upoštevanju hitrega razvoja trga plačil malih vrednosti ter stalnih novih ponudb plačilnih storitev in plačilnih rešitev je nekatere opredelitve iz Direktive (EU) 2015/2366, kot so opredelitve plačilnega računa, denarnih sredstev in plačilnega instrumenta, primerno prilagoditi razmeram na trgu, da se zagotovi, da bo zakonodaja Unije še naprej ustrezala svojemu namenu in bo tehnološko nevtralna.

(9) Glede na različna stališča, ki jih je Komisija opredelila v pregledu izvajanja Direktive (EU) 2015/2366 in ki jih je EBA poudaril v svojem mnenju z dne 23. junija 2022 o pregledu Direktive (EU) 2015/2366, je treba pojasniti opredelitev plačilnih računov. Odločilno merilo za kategorizacijo računa kot plačilnega računa je zmožnost izvajanja dnevnih plačilnih transakcij s takega računa. Možnost izvajanja plačilnih transakcij tretji osebi z računa ali imeti koristi od takih transakcij, ki jih opravi tretja oseba, je opredeljujoča značilnost pojma plačilnega računa. Plačilni račun je zato treba opredeliti kot račun, ki se uporablja za pošiljanje denarnih sredstev tretjim osebam in prejemanje denarnih sredstev od njih. Vsak račun, ki ima te značilnosti, bi se moral šteti za plačilni račun in bi moral biti dostopen za opravljanje storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih. Primeri, v katerih je za izvršitev

([5]) Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

([6]) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

plačilnih transakcij od tretjih oseb ali tretjim osebam potreben drug posredniški račun, ne bi smeli spadati v opredelitev plačilnega računa. Varčevalni računi se ne uporabljajo za pošiljanje denarnih sredstev tretji osebi in prejemanje denarnih sredstev od nje, zato so izključeni iz opredelitve plačilnega računa.

(10) Glede na pojav novih vrst plačilnih instrumentov***, razvijajočih se tehnoloških rešitev, ki omogočajo take instrumente,*** in negotovosti, ki prevladujejo na trgu glede njihove pravne kvalifikacije, bi bilo treba v zvezi s pojmom „plačilni instrument“ podrobneje opredeliti, kaj je ali ni plačilni instrument, ob upoštevanju načela tehnološke nevtralnosti.

(11) Čeprav tehnologija komunikacije v bližnjem polju omogoča odreditev plačilne transakcije, bi njena obravnava kot polnopravnega „plačilnega instrumenta“ predstavljala nekaj izzivov, tudi pri uporabi močne avtentikacije strank pri brezstičnih plačilih na prodajnem mestu in pri ureditvi odgovornosti ponudnika plačilnih storitev. Zato bi bilo treba tehnologijo komunikacije v bližnjem polju obravnavati kot funkcionalnost plačilnega instrumenta in ne kot plačilni instrument kot tak.

(12) Opredelitev pojma „plačilni instrument“ iz Direktive (EU) 2015/2366 se je nanašala na „osebno napravo“. Ker obstajajo predplačniške kartice, pri katerih ime imetnika instrumenta ni natisnjeno na kartici, bi to lahko povzročilo, da te kartice ne bi bile vključene v področje uporabe opredelitve plačilnega instrumenta. Opredelitev pojma „plačilni instrument“ bi bilo zato treba spremeniti tako, da se namesto na „osebne“ naprave sklicuje na „individualizirane“ naprave, s čimer se določi, da so predplačniške kartice, pri katerih ime imetnika instrumenta ni natisnjeno na kartici, plačilni instrumenti. ***Tehnični račun, ki se uporablja samo za odplačilo kreditne linije, odobrene izključno v zvezi s plačilno transakcijo, prav tako ne bi smel spadati v opredelitev „plačilnega računa***“.

(13) Tako imenovane digitalne „posredniške denarnice“ (pass-through wallet), ki vključujejo tokenizacijo obstoječega plačilnega instrumenta, tudi plačilne kartice, je treba obravnavati kot tehnične storitve in bi jih bilo zato treba izvzeti iz opredelitve plačilnega instrumenta, saj žetona ni mogoče šteti za plačilni instrument, temveč za „plačilno aplikacijo“ v smislu člena 2, točka 21, Uredbe (EU) ***2015/751*** Evropskega parlamenta in Sveta ([7]). Vendar je treba nekatere druge kategorije digitalnih denarnic, in sicer predplačniške elektronske denarnice, kot so večstopenjske denarnice (staged wallet), v katerih lahko uporabniki shranijo denar za prihodnje spletne transakcije, šteti za plačilni instrument, njihovo izdajanje pa za plačilno storitev.

(14) Denarno nakazilo je denarna storitev, običajno osnovana na gotovini, ki jo plačnik zagotovi ponudniku plačilnih storitev, ki ustrezen znesek prenese prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, ne da bi bili v imenu plačnika ali prejemnika plačila ustvarjeni plačilni računi. V nekaterih državah članicah samopostrežne trgovine, trgovci in drugi prodajalci na drobno javnosti zagotavljajo storitev, ki omogoča plačilo javnih storitev in drugih rednih gospodinjskih računov. Te storitve plačevanja računov bi bilo zato treba obravnavati kot denarna nakazila.

(15) Opredelitev denarnih sredstev bi morala zajemati vse oblike denarja centralne banke, izdanega za uporabo na drobno, vključno z bankovci in kovanci ter morebitno prihodnjo digitalno valuto centralne banke, elektronskim denarjem in denarjem poslovnih bank. Denar centralne banke, izdan za uporabo med centralno banko in poslovnimi bankami, tj. za uporabo na debelo, ne bi smel biti zajet.

(16) Uredba (EU) 2023/1114 z dne 31. maja 2023 določa, da se e-denarni žetoni štejejo za elektronski denar. E-denarni žetoni so zato kot elektronski denar vključeni v opredelitev denarnih sredstev v tej uredbi.

([7]) Uredba (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L 123, 19.5.2015, str. 1).

(17) Pri oceni izvajanja Direktive (EU) 2015/2366 ni bila ugotovljena jasna potreba po znatni spremembi pogojev za izdajo in ohranitev dovoljenja kot plačilna institucija oziroma institucija za izdajo elektronskega denarja iz direktiv 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) in (EU) 2015/2366 na eni strani oziroma Direktive 2009/110/ES na drugi strani. Taki pogoji še naprej vključujejo bonitetne zahteve, sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo plačilne institucije, vključno z institucijami, ki pri svojem poslovanju izdajajo elektronski denar in zagotavljajo storitve elektronskega denarja. Primerno je, da se dokumentaciji, ki se zahteva v podporo vlogi za izdajo dovoljenja kot plačilna institucija, doda načrt prenehanja za primer propada, ki je sorazmeren s poslovnim modelom prihodnje plačilne institucije; ta načrt prenehanja bi moral biti primeren, da bi podpiral urejeno prenehanje dejavnosti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, vključno z nadaljevanjem ali obnovitvijo vseh kritičnih dejavnosti, ki jih izvajajo zunanji izvajalci storitev, zastopniki ali distributerji. Da bi se izognili izdajanju dovoljenja za storitve, ki jih plačilna institucija dejansko ne opravlja, je treba določiti, da plačilna institucija ne bi smela biti obvezana pridobiti dovoljenja za plačilne storitve, ki jih ne namerava opravljati.

(18) V strokovnem pregledu Evropskega bančnega organa v zvezi z izdajo dovoljenj v skladu z Direktivo (EU) 2015/2366, objavljenem januarja 2023 ([9]), je bilo ugotovljeno, da so pomanjkljivosti v postopku izdaje dovoljenja privedle do tega, da za prosilce veljajo različna nadzorna pričakovanja glede zahtev za pridobitev dovoljenja kot plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja po vsej Uniji in da lahko včasih postopek izdaje dovoljenja traja predolgo. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev in usklajenega postopka za izdajo dovoljenja podjetjem, ki zaprosijo za dovoljenje za plačilno institucijo, je primerno, da se pristojnim organom po prejemu vseh informacij, potrebnih za odločitev, določi ***dvomesečni*** rok za zaključek postopka izdaje dovoljenja.

(19) Za zagotovitev večje skladnosti v postopku obravnavanja vlog za plačilne institucije je primerno, da se EBA pooblasti za pripravo osnutka regulativnih tehničnih standardov o izdajanju dovoljenj, vključno z informacijami, ki jih je treba predložiti pristojnim organom v vlogah plačilnih institucij za izdajo dovoljenja, skupno metodologijo ocenjevanja za izdajo dovoljenja ali registracijo, tem, kaj se lahko šteje za jamstvo, primerljivo zavarovanju poklicne odgovornosti, in merili, ki se uporabljajo za določitev najnižjega denarnega zneska zavarovanja poklicne odgovornosti ali primerljivega jamstva. EBA bi zato moral upoštevati izkušnje, pridobljene pri uporabi svojih smernic o informacijah, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev, ki zaprosijo za dovoljenje, predložiti pristojnim nacionalnim organom za izdajo dovoljenja ali registracijo, in svojih smernic o uporabi meril, ki se uporabljajo za določitev najnižjega denarnega zneska zavarovanja poklicne odgovornosti ali drugega primerljivega jamstva.

(20) Bonitetni okvir, ki se uporablja za plačilne institucije, bi moral še naprej temeljiti na predpostavki, da je tem institucijam prepovedano sprejemati vloge uporabnikov plačilnih storitev in da smejo denarna sredstva, ki jih prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev, uporabljati le za opravljanje plačilnih storitev. Zato je primerno, da se pri bonitetnih zahtevah za plačilne institucije upošteva dejstvo, da se plačilne institucije ukvarjajo z bolj specializiranimi in omejenimi dejavnostmi kot kreditne institucije in pri tem ustvarjajo tveganja, ki so ožja in jih je lažje spremljati in nadzorovati kakor tista, ki nastanejo pri širšem spektru dejavnosti kreditnih institucij.

(21) Pristojni organi bi morali biti pri obravnavanju vlog za izdajo dovoljenja kot plačilna institucija posebej pozorni na načrt upravljanja, predložen z navedeno vlogo. Plačilne institucije bi morale potencialno škodljiv učinek slabo zasnovanih ureditev upravljanja na zanesljivo obvladovanje tveganj obravnavati z uporabo preudarne kulture tveganja na vseh ravneh. Pristojni organi bi morali spremljati ustreznost ureditev notranjega upravljanja. Primerno je, da EBA sprejme smernice o ureditvah notranjega upravljanja, pri čemer upošteva razlike v velikosti in poslovnih modelih med plačilnimi institucijami ter spoštuje načelo sorazmernosti.

([8]) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

([9]) Evropski bančni organ, EBA/REP/2023/01, Peer Review Report on authorisation under PSD2 (Poročilo o strokovnem pregledu v zvezi z izdajo dovoljenj v skladu z direktivo PSD2).

(22) Medtem ko zahteve za izdajanje dovoljenja določajo posebna pravila o varnostnem nadzoru in elementih za zmanjševanje tveganj z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), da se lahko pridobi dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, bi bilo treba te zahteve uskladiti z zahtevami iz Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]).

(23) Kadar ponudniki storitev odreditve plačil in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih opravljajo storitve odreditve plačil, ne razpolagajo s sredstvi stranke. Zato bi bila določitev kapitalskih zahtev za te udeležence na trgu nesorazmerna. Kljub temu je pomembno zagotoviti, da lahko ponudniki storitev odreditve plačil in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih izpolnjujejo svoje obveznosti v zvezi s svojimi dejavnostmi. Za zagotovitev ustreznega kritja tveganj, povezanih s storitvami odreditve plačil ali zagotavljanja informacij o računih, je primerno, da se od plačilnih institucij, ki ponujajo te storitve, zahteva, da imajo zavarovanje poklicne odgovornosti ali primerljivo jamstvo, in da se dodatno opredeli, katera tveganja je treba kriti glede na določbe o odgovornosti iz Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah]. Ob upoštevanju težav, s katerimi se srečujejo ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih in storitev odreditve plačil pri sklepanju pogodb o zavarovanju poklicne odgovornosti, ki krije tveganja, povezana z njihovo dejavnostjo, je primerno, da se tem institucijam samo v fazi izdaje dovoljenja ali registracije kot alternativa zavarovanju poklicne odgovornosti omogoči, da se odločijo imeti osnovni kapital v višini 50 000 EUR. Ta prožnost za ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih in storitev odreditve plačil v fazi izdaje dovoljenja ali registracije ne bi smela posegati v zahtevo, da morajo ti ponudniki po pridobitvi dovoljenja ali registraciji brez nepotrebnega odlašanja skleniti zavarovanje poklicne odgovornosti.

(24) Za obravnavanje tveganj v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža plačilne institucije v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]) je primerno zahtevati, da se o pridobitvi uradno obvesti zadevni pristojni organ.

(25) Za obvladovanje tveganj, ki jih predstavljajo njihove dejavnosti, morajo imeti plačilne institucije dovolj ustanovnega kapitala in kapitala. Ob upoštevanju možnosti, da lahko plačilne institucije opravljajo širok nabor dejavnosti, ki jih zajema ta direktiva, je primerno, da se raven ustanovnega kapitala, povezanega s posameznimi storitvami, prilagodi naravi in tveganjem, povezanim s temi storitvami.

(26) Ob upoštevanju, da začetne zahteve, ki se uporabljajo za plačilne institucije, niso bile prilagojene od sprejetja Direktive 2007/64/ES, je primerno te zahteve prilagoditi inflaciji. Vendar ob upoštevanju, da so bile kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za plačilne institucije, ki opravljajo samo storitve odreditve plačil, uvedene šele z začetkom veljavnosti Direktive (EU) 2015/2366 in da ni bilo dokazov o neustreznosti teh zahtev, navedenih zahtev ne bi smeli spreminjati.

(27) Velika raznolikost poslovnih modelov v sektorju plačil malih vrednosti upravičuje možnost uporabe različnih metod za izračun kapitala, ki pa ne morejo pasti pod raven zadevnega ustanovnega kapitala.

(28) Ta direktiva uporablja enak pristop kot Direktiva (EU) 2015/2366, ki je omogočila uporabo več metod za izračun skupnih kapitalskih zahtev z določeno diskrecijsko pravico nadzornih organov, za zagotovitev, da se enaka tveganja obravnavajo enako pri vseh ponudnikih plačilnih storitev. Uporaba obsega plačil plačilne institucije iz prejšnjega leta za izračun kapitalskih zahtev je najustreznejša in najbolj uporabljena metoda izračuna kapitala za večino poslovnih modelov. Iz navedenih razlogov ter za izboljšanje doslednosti in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev je primerno, da se od pristojnih nacionalnih organov zahteva, da predpišejo uporabo navedene metode. Vendar bi morali imeti pristojni nacionalni organi možnost, da odstopajo od tega načela in od plačilnih institucij zahtevajo uporabo drugih metod za poslovne modele, katerih rezultat so transakcije majhnega obsega, vendar velike vrednosti. Za zagotovitev pravne varnosti in čim večje jasnosti v zvezi s takimi poslovnimi modeli je primerno, da se EBA pooblasti za pripravo osnutka regulativnih tehničnih standardov.

([10]) Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333, 27.12.2022, str. 1).

([11]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

(29) Ne glede na cilj uskladitve bonitetnih zahtev plačilnih institucij, ki opravljajo plačilne storitve in storitve elektronskega denarja, je primerno upoštevati posebnosti izdajanja elektronskega denarja in poslovanja z elektronskim denarjem ter plačilnim institucijam, ki izdajajo elektronski denar in zagotavljajo storitve elektronskega denarja, omogočiti uporabo ustreznejše metode za izračun kapitalskih zahtev.

(30) Kadar ista plačilna institucija izvršuje plačilno transakcijo tako za plačnika kot prejemnika plačila in je plačniku zagotovljena kreditna linija, je primerno zaščititi sredstva v korist prejemnika plačila, takoj ko predstavljajo terjatev prejemnika plačila do plačilne institucije.

(31) Glede na težave, s katerimi se srečujejo plačilne institucije pri odpiranju in vodenju plačilnih računov pri kreditnih institucijah, je treba zagotoviti dodatno možnost za zaščito sredstev uporabnikov, in sicer možnost, da hranijo ta sredstva pri centralni banki. Vendar ta možnost ne bi smela posegati v sposobnost centralne banke, da te možnosti ne ponudi na podlagi svojega sistemskega zakona. ***Vsako zavrnitev te možnosti s strani centralne banke je treba ustrezno utemeljiti pred zadevno plačilno institucijo.*** Ob upoštevanju potrebe po zaščiti sredstev uporabnikov in preprečevanju uporabe takih sredstev za druge namene kot za opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, je primerno zahtevati, da se sredstva uporabnikov plačilnih storitev hranijo ločeno od kapitala plačilne institucije. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev med plačilnimi institucijami, ki opravljajo plačilne storitve, in plačilnimi institucijami, ki izdajajo elektronski denar in zagotavljajo storitve elektronskega denarja, je primerno čim bolj uskladiti ureditve, ki se uporabljajo za zaščito sredstev uporabnikov, hkrati pa ohraniti posebnosti elektronskega denarja. Tveganje koncentracije je pomembno tveganje, s katerim se soočajo plačilne institucije, zlasti kadar se sredstva hranijo pri eni sami kreditni instituciji. Zato je pomembno zagotoviti, da se plačilne institucije čim bolj izogibajo tveganju koncentracije. Zato bi bilo treba od EBA zahtevati, da pripravi regulativne tehnične standarde za izogibanje tveganjem pri zaščiti sredstev strank.

(31a) Lahko se zgodi, da kreditna institucija zavrne odprtje in vodenje računa za plačilno institucijo. To bi škodilo cilju razpršitve tveganja za plačilne institucije. Zato bi bilo treba od kreditne institucije zahtevati, da plačilni instituciji predloži ustrezno utemeljen odgovor in obrazložitev, kadar zavrne odprtje računa plačilne institucije ali se odloči za njegovo ukinitev.

(32) Plačilnim institucijam bi moralo biti omogočeno, da poleg dejavnosti, ki jih zajema ta direktiva, opravljajo tudi druge dejavnosti, vključno z opravljanjem operativnih in tesno povezanih pomožnih storitev ter upravljanjem plačilnih sistemov ali drugih poslovnih dejavnosti, ki jih urejata veljavno pravo Unije in nacionalno pravo.

(33) Glede na večja tveganja, povezana z dejavnostjo sprejemanja vlog, je primerno plačilnim institucijam, ki ponujajo plačilne storitve, prepovedati sprejemanje vlog od uporabnikov in od njih zahtevati, da za zagotavljanje plačilnih storitev uporabljajo samo denarna sredstva, ki jih prejmejo od uporabnikov. Denarna sredstva, ki jih od uporabnikov plačilnih storitev prejmejo plačilne institucije, ki ponujajo storitve elektronskega denarja, ne bi smela pomeniti niti vloge niti drugih vračljivih sredstev, prejetih od javnosti, v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([12]).

(34) Za omejitev tveganj, da se plačilni računi uporabljajo za druge namene kot za izvrševanje plačilnih transakcij, je primerno določiti, da bi morale plačilne institucije pri opravljanju ene ali več plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja vedno imeti plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije.

(35) Plačilnim institucijam bi moralo biti dovoljeno, da odobrijo posojilo, vendar bi morali za to dejavnost veljati nekateri strogi pogoji. Zato je primerno urediti odobritev posojil s strani plačilnih institucij v obliki kreditnih linij in izdaje kreditnih kartic, kolikor te storitve olajšujejo plačilne storitve ▌. Plačilnim institucijam je primerno dovoliti, da odobrijo kratkoročna posojila v zvezi s svojimi čezmejnimi dejavnostmi, pod pogojem, da se ta financirajo predvsem iz kapitala plačilne institucije in drugih sredstev s kapitalskih trgov, ne pa iz sredstev, ki se hranijo v imenu strank za plačilne storitve. Ta možnost pa ne bi smela posegati v Direktivo 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([13]) ali drugo ustrezno pravo Unije ali nacionalne ukrepe o pogojih za odobritev posojil potrošnikom. Storitve „kupi zdaj, plačaj pozneje“ zaradi svoje predvsem posojilne narave ne bi smele pomeniti

([12]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES.

([13]) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

plačilne storitve. Te storitve so zajete v novi direktivi o potrošniških kreditih, ki nadomešča Direktivo 2008/48/ES. ***Vseeno se ta direktiva uporablja za podjetja, ki opravljajo storitve „kupi zdaj, plačaj pozneje“, če opravljajo katero koli od plačilnih storitev iz Priloge I.***

(36) Za zagotovitev, da se dokazila o izpolnjevanju zahtev iz te direktive ustrezno hranijo razumno obdobje, je primerno zahtevati, da plačilne institucije hranijo vse ustrezne evidence vsaj pet let. Osebni podatki se ne bi smeli hraniti dlje, kot je potrebno za zagotovitev tega namena, in če je bilo dovoljenje odvzeto, se podatki ne bi smeli hraniti več kot pet let po odvzemu.

(37) Za zagotovitev, da podjetje ne opravlja plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja brez dovoljenja, je primerno, da se od vseh podjetij, ki nameravajo opravljati plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, zahteva, da zaprosijo za dovoljenje, razen če ta direktiva določa registracijo namesto dovoljenja. Poleg tega morajo imeti taka podjetja zaradi zagotavljanja stabilnosti in celovitosti finančnega sistema in plačilnih sistemov ter varstva potrošnikov sedež v državi članici in se učinkovito nadzirati. Ta zahteva bi morala zajemati tudi plačilne institucije, ki izdajajo elektronski denar, glede na pomembna nova bonitetna tveganja, povezana z možnostjo, da institucije za izdajo elektronskega denarja izdajajo tudi e-denarne žetone. Za izdajatelje elektronskega denarja bi bilo treba zahtevati ustanovitev pravne osebe v EU, da se omogoči učinkovit nadzor teh subjektov in uskladitev z Uredbo (EU) 2023/1114. E-denarni žetoni so oblika kriptosredstva, ki se lahko znatno razširi in ogrozi finančno stabilnost, monetarno suverenost in monetarno politiko.

(37a) Da bi se plačilne institucije resnično udejstvovale pri čezmejnih storitvah, bi morala Komisija poskrbeti za namensko spletno mesto ali točko „vse na enem mestu“, kjer bi bile zbrane vse informacije o tem, kako se registrirati v vsaki državi članici.

(38) Da bi se izognili zlorabam pravice do ustanavljanja in da bi se izognili primerom, ko ima plačilna institucija sedež v državi članici, ne da bi nameravala opravljati katero koli dejavnost v tej državi članici, je primerno zahtevati, da plačilna institucija, ki zaprosi za dovoljenje v državi članici, opravlja vsaj del svojih plačilnih storitev v tej državi članici. Obveznost institucije, da del svojega poslovanja opravlja v matični državi, ki je bila uvedena že z Direktivo (EU) 2015/2366, se razlaga zelo različno, saj nekatere matične države zahtevajo, da se večina poslov opravlja v njih. „Del“ bi ***se*** moral ***razlagati tako, da pomeni*** manj kot večino dejavnosti institucije, da se ohrani polni učinek svobode opravljanja čezmejnih storitev plačilne institucije.

(39) Plačilna institucija lahko poleg opravljanja plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja opravlja tudi druge dejavnosti. Za zagotovitev ustreznega nadzora plačilne institucije je primerno, da se pristojnim nacionalnim organom omogoči, da po potrebi zahtevajo ustanovitev ločenega subjekta za opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja. Pri taki odločitvi pristojnega organa bi bilo treba upoštevati morebiten negativen učinek, ki bi ga lahko imel dogodek, ki bi vplival na druge poslovne dejavnosti, na finančno trdnost plačilne institucije, ali morebiten negativen učinek, ki bi izhajal iz okoliščin, ko plačilna institucija ne bi mogla ločeno poročati o kapitalu v zvezi s svojimi plačilnimi dejavnostmi in dejavnostmi elektronskega denarja ter drugimi dejavnostmi.

(40) Za zagotovitev ustreznega stalnega nadzora nad plačilnimi institucijami ter razpoložljivosti točnih in aktualnih informacij je primerno, da se od plačilnih institucij zahteva, da pristojne nacionalne organe obvestijo o vseh spremembah v svojem poslovanju, ki vplivajo na točnost informacij, predloženih v zvezi z dovoljenjem, tudi v zvezi z dodatnimi zastopniki ali zunanjimi izvajalci dejavnosti. Pristojni organi bi morali v primeru dvoma preveriti pravilnost prejetih informacij.

(41) Za zagotovitev dosledne ureditve izdajanja dovoljenj plačilnim institucijam po vsej Uniji je primerno določiti usklajene pogoje, pod katerimi lahko pristojni nacionalni organi odvzamejo dovoljenje, izdano plačilni instituciji.

(42) Zaradi večje preglednosti poslovanja plačilnih institucij, ki so jim pristojni organi matične države članice izdali dovoljenje ali jih registrirali, vključno z njihovimi zastopniki, distributerji in podružnicami, in zagotavljanja visoke ravni varstva potrošnikov v Uniji je treba javnosti zagotoviti enostaven dostop do seznama podjetij, ki opravljajo plačilne storitve, skupaj z njihovimi povezanimi blagovnimi znamkami, ki bi jih bilo treba vključiti v javni nacionalni register.

(43) Za zagotovitev, da so informacije o plačilnih institucijah ali subjektih, ki imajo dovoljenje ali so registrirani in so v skladu z nacionalno zakonodajo upravičeni do opravljanja plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, na voljo po vsej Uniji v centralnem registru, bi moral EBA upravljati tak register, v katerem bi moral objaviti seznam imen podjetij, ki imajo dovoljenje ali so registrirana za opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja. Kadar to vključuje obdelavo osebnih podatkov, je objava informacij na ravni Unije o fizičnih osebah, ki delujejo kot zastopniki ali distributerji, potrebna za zagotovitev, da na notranjem trgu delujejo le pooblaščeni zastopniki in distributerji, in je zato v interesu ustreznega delovanja notranjega trga plačilnih storitev. Države članice bi morale zagotoviti, da so podatki o zadevnih podjetjih, vključno z njihovimi zastopniki, distributerji in podružnicami, točni in aktualni ter da se brez nepotrebnega odlašanja in po možnosti samodejno posredujejo EBA. EBA bi zato moral pripraviti osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih bi opredelil metode in ureditve za posredovanje takih informacij. Ta osnutek regulativnih tehničnih standardov bi moral zagotoviti visoko raven razdrobljenosti in doslednosti informacij. EBA bi moral pri pripravi tega osnutka regulativnih tehničnih standardov upoštevati izkušnje z uporabo Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/411[40]. Za večjo preglednost je primerno, da posredovane informacije vsebujejo blagovne znamke vseh opravljenih plačilnih storitev in storitev elektronskega denarja. Osebni podatki bi morali biti objavljeni v skladu z veljavnimi pravili o varstvu podatkov. Kadar se osebni podatki objavijo, bi bilo treba izvajati ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov, ki preprečujejo nadaljnje nenamerno razširjanje informacij na spletu.

(44) Za povečanje preglednosti in ozaveščenosti o storitvah, ki jih zagotavljajo ponudniki storitev odreditve plačil in zagotavljanja informacij o računih, je primerno, da EBA vodi strojno berljiv seznam z osnovnimi informacijami o takih podjetjih in storitvah, ki jih ta zagotavljajo. Informacije s tega seznama bi morale omogočati nedvoumno identifikacijo ponudnikov storitev odreditve plačil in zagotavljanja informacij o računih.

(45) Da bi plačilne institucije razširile doseg svojih storitev, bodo morda morale uporabiti subjekte, ki opravljajo plačilne storitve v njihovem imenu, vključno z zastopniki ali, v primeru storitev elektronskega denarja, distributerji. Plačilne institucije lahko svojo pravico do ustanavljanja v državi članici gostiteljici, ki ni matična država članica, uveljavljajo tudi prek podružnic. V takih primerih je primerno, da plačilna institucija pristojnemu nacionalnemu organu brez nepotrebnega odlašanja sporoči vse ustrezne informacije v zvezi z zastopniki, distributerji in podružnicami ter pristojne nacionalne organe obvesti o vseh spremembah. Za zagotovitev preglednosti za končne uporabnike je prav tako primerno, da zastopniki, distributerji ali podružnice, ki delujejo v imenu plačilne institucije, o tem obvestijo uporabnike plačilnih storitev.

(45a) Kadar pridobitelji za opravljanje plačilnih storitev uporabljajo zastopnika, je treba opozoriti, da zastopnik deluje samo v imenu enega pridobitelja kot glavni ponudnik plačilnih storitev, ne pa v zvezi z vsemi plačilnimi storitvami, ki se opravijo za uporabnika plačilnih storitev.

(45b) Da bi se upoštevale spreminjajoče se tržne razmere, se tržnice in platforme, ki jih podpirajo ponudniki plačilnih storitev, ki tem tržnicam in platformam zagotavljajo storitve, tako da tem ni treba imeti sredstev za tretje osebe pod nadzorom ali v posesti, ne bi smele samodejno šteti za zastopnike ponudnikov plačilnih storitev.

(46) Pri poslovanju morajo plačilne institucije morda oddati v zunanje izvajanje operativne naloge dela svoje dejavnosti. Za zagotovitev, da to ne ogroža neprekinjenega izpolnjevanja zahtev iz dovoljenja ali drugih veljavnih zahtev iz te direktive s strani plačilne institucije, je primerno od plačilne institucije zahtevati, da pristojne nacionalne organe brez nepotrebnega odlašanja obvesti, kdaj namerava oddati operativne naloge zunanjim izvajalcem, in o vseh spremembah v zvezi z uporabo zunanjih izvajalcev.

(47) Za zagotovitev ustreznega zmanjšanja tveganj, ki jih lahko povzroči zunanje izvajanje operativnih nalog, je primerno zahtevati, da plačilne institucije sprejmejo razumne ukrepe za zagotovitev, da se pri takšnem zunanjem izvajanja ne kršijo zahteve te direktive. Plačilne institucije bi morale ostati v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih zaposlenih ali katerega koli zastopnika, distributerja ali zunanjega izvajalca.

(48) Za zagotovitev učinkovitega izvrševanja določb nacionalnega prava, sprejetih na podlagi te direktive, bi morale države članice imenovati pristojne organe, odgovorne za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam in nadzor nad njimi. Države članice bi morale zagotoviti, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila in sredstva, vključno z osebjem, da lahko ustrezno opravljajo svoje naloge.

(49) Da se pristojnim organom omogoči ustrezen nadzor plačilnih institucij, je primerno, da se tem organom podelijo preiskovalna in nadzorna pooblastila ter možnost nalaganja upravnih kazni in ukrepov, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog. Iz istega razloga je primerno pristojnim organom podeliti pooblastilo, da zahtevajo informacije, izvajajo inšpekcijske preglede na kraju samem ter izdajajo priporočila, smernice in zavezujoče upravne odločbe. Države članice bi morale določiti nacionalne določbe v zvezi z začasnim ali trajnim odvzemom dovoljenja plačilni instituciji***, usklajene na podlagi določb te direktive***. Države članice bi morale svoje pristojne organe pooblastiti za nalaganje upravnih sankcij in ukrepov, namenjenih zlasti prenehanju kršitev določb v zvezi z nadzorom ali opravljanjem dejavnosti plačilnih storitev.

(50) Zaradi širokega nabora možnih poslovnih modelov v sektorju plačil je primerno, da se omogoči določena stopnja diskrecijske pravice nadzornih organov, da se zagotovi enaka obravnava enakih tveganj ***v vseh državah članicah***.

(51) Pristojni organi bi morali pri nadzoru nad tem, ali plačilne institucije izpolnjujejo svoje obveznosti, izvajati svoja nadzorna pooblastila ob spoštovanju temeljnih pravic, vključno s pravico do zasebnosti. Države članice bi morale brez poseganja v nadzor neodvisnega organa (nacionalnega organa za varstvo podatkov) in v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah vzpostaviti ustrezno in učinkovito zaščito, kadar obstaja tveganje, da bi izvajanje navedenih pooblastil lahko vodilo v zlorabo ali samovoljnost, kar bi bilo resno poseganje v takšne pravice, vključno z zahtevo po predhodnem dovoljenju sodnega organa zadevne države članice, kadar je primerno.

(52) Za zagotovitev varovanja individualnih in poslovnih pravic bi morale države članice zagotoviti, da za vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

(53) Dejavnosti plačilnih institucij lahko segajo prek meja in so pomembne za različne pristojne organe, pa tudi za EBA, Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalne centralne banke v vlogi monetarnih in nadzornih organov. Zato je primerno zagotoviti, da učinkovito sodelujejo in si izmenjujejo informacije. Dogovori o izmenjavi informacij bi morali biti v celoti skladni s pravili o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) ter Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]).

(54) V primeru nesoglasij v okviru čezmejnega sodelovanja med pristojnimi organi bi morali imeti ti pristojni organi možnost, da zaprosijo za pomoč EBA, ki bi moral odločitev sprejeti brez nepotrebnega odlašanja. EBA bi moral imeti tudi možnost, da pristojnim organom na lastno pobudo pomaga pri doseganju dogovora.

(55) Plačilna institucija, ki uveljavlja pravico do ustanavljanja ali svobodo opravljanja storitev, bi morala pristojnemu organu matične države članice zagotoviti vse ustrezne informacije v zvezi s svojim poslovanjem in ta pristojni organ obvestiti o tem, v katerih državah članicah namerava plačilna institucija poslovati, ali namerava uporabljati podružnice, zastopnike ali distributerje in ali namerava uporabiti zunanje izvajalce.

([14]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([15]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

(56) Za olajšanje sodelovanja med pristojnimi organi in učinkovitega nadzora plačilnih institucij pri izvajanju pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev je primerno, da pristojni organi v matični državi članici sporočijo informacije državi članici gostiteljici. V primerih tristranskega čezmejnega opravljanja storitev, kadar plačilna institucija, ki ima dovoljenje v državi A, uporablja posrednika, kot je zastopnik, distributer ali podružnica, ki se nahaja v državi B, za ponujanje plačilnih storitev v drugi državi C, bi bilo treba za državo članico gostiteljico šteti državo članico gostiteljico, v kateri se storitve ponujajo končnim uporabnikom. Ob upoštevanju izzivov pri čezmejnem sodelovanju med pristojnimi organi je primerno, da EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za sodelovanje in izmenjavo informacij ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih pri uporabi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2055 ([16]).

(57) Države članice bi morale imeti možnost, da od plačilnih institucij, ki poslujejo na njihovem ozemlju in katerih glavni sedež je v drugi državi članici, zahtevajo, da jim redno poročajo o svojih dejavnostih na njihovem ozemlju za informativne ali statistične namene. Kadar navedene plačilne institucije poslujejo na podlagi pravice do ustanavljanja, bi morali imeti pristojni organi držav članic gostiteljic možnost, da zahtevajo, da se te informacije uporabijo tudi za spremljanje izpolnjevanja zahtev iz Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah]. Enako bi moralo veljati, kadar v državah članicah gostiteljicah ni poslovne enote in plačilna institucija opravlja storitve v državah članicah gostiteljicah na podlagi prostega opravljanja storitev. Da bi pristojnim organom olajšali nadzor nad mrežami zastopnikov, distributerjev ali podružnic, je primerno, da lahko države članice, v katerih delujejo zastopniki, distributerji ali podružnice, od nadrejene plačilne institucije zahtevajo, da na svojem ozemlju imenuje osrednjo kontaktno točko. ***Kadar država članica predpiše tako zahtevo, bi morala vsaka plačilna institucija imenovati le eno osrednjo kontaktno točko na državo članico.*** EBA bi moral pripraviti regulativne standarde, v katerih so določena merila za odločanje, kdaj je primerno imenovati osrednjo kontaktno točko in kakšne naj bodo njene naloge. Pri tem bi moral EBA upoštevati izkušnje, pridobljene pri uporabi delegiranih uredb Komisije (EU) 2021/1722 ([17]) in (EU) 2020/1423 ([18]). Zahteva po imenovanju osrednje kontaktne točke bi morala biti sorazmerna z doseganjem cilja ustrezne komunikacije in sporočanja informacij o skladnosti z ustreznimi določbami v uredbi XXX [uredba o plačilnih storitvah] v državi članici gostiteljici.

(58) Kadar je v nujnih primerih potrebno takojšnje ukrepanje, da bi odpravili resno grožnjo skupnim interesom uporabnikov plačilnih storitev v državi članici gostiteljici, vključno z obsežno goljufijo, bi pristojni organi države članice gostiteljice morali imeti možnost, da hkrati s čezmejnim sodelovanjem med pristojnimi organi države članice gostiteljice in matične države članice ter dokler pristojni organi matične države članice ne ukrepajo sprejmejo previdnostne ukrepe. Ti ukrepi bi morali biti primerni, sorazmerni s ciljem, nediskriminatorni in začasne narave. Vsi ukrepi bi morali biti ustrezno utemeljeni. Pristojni organi matične države članice zadevne plačilne institucije in drugi zadevni organi, vključno s Komisijo in EBA, bi morali biti obveščeni vnaprej oziroma kadar v nujnih primerih to ni mogoče, brez nepotrebnega odlašanja.

(59) Pomembno je zagotoviti, da se za vse subjekte, ki opravljajo plačilne storitve, določijo nekatere minimalne pravne in regulativne zahteve. Zato je zaželeno zahtevati registracijo identitete in lokacije vseh subjektov, ki opravljajo plačilne storitve, vključno z osebami, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, da bi prejele dovoljenje za delovanje kot plačilna institucija, vključno z nekaterimi manjšimi plačilnimi institucijami. Takšen pristop je v skladu z utemeljitvijo iz priporočila št. 14 projektne skupine za finančno ukrepanje, da se vzpostavi mehanizem, s katerim bodo lahko ponudniki plačilnih storitev, ki ne morejo izpolniti vseh pogojev iz navedenega priporočila, kljub temu obravnavani

([16]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2055 z dne 23. junija 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi, povezanih z uresničevanjem pravice plačilnih institucij do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (UL L 294, 11.11.2017, str. 1).

([17]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1722 z dne 18. junija 2021 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice pri nadzoru nad plačilnimi institucijami ter institucijami za izdajo elektronskega denarja, ki opravljajo čezmejne plačilne storitve (UL L 343, 28.9.2021, str. 1).

([18]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1423 z dne 14. marca 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o merilih za imenovanje osrednjih kontaktnih točk na področju plačilnih storitev in o funkcijah teh osrednjih kontaktnih točk (UL L 328, 9.10.2020, str. 1).

kot plačilne institucije. Za te namene bi morale države članice navedene subjekte vpisati v register plačilnih institucij, tudi kadar se za njih uporablja izvzetje iz vseh ali nekaterih pogojev za pridobitev dovoljenja. Vendar pa je nujno, da za možnost uveljavljanja tega izvzetja v zvezi z dovoljenjem veljajo stroge zahteve v zvezi z vrednostjo plačilnih transakcij. Subjekti, za katere velja izvzetje iz obveznosti pridobitve dovoljenja, ne bi smeli imeti pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev in teh pravic ne bi smeli uveljavljati posredno kot udeleženci v plačilnem sistemu.

(60) Za zagotovitev preglednosti v zvezi z morebitnimi izvzetji za male plačilne institucije je primerno od držav članic zahtevati, da o takih odločitvah obvestijo Komisijo.

(61) Glede na posebno naravo dejavnosti, ki se izvaja, in tveganja, povezana z opravljanjem storitev zagotavljanja informacij o računih, je primerno določiti posebno bonitetno ureditev za ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih, pri čemer ne bi bila potrebna polna ureditev izdajanja dovoljenj, ampak bi se uporabljala samo milejša zahteva glede registracije, ki bi vključevala dokumente in informacije za pomoč pristojnemu organu pri izvajanju nadzora. Ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih bi moralo biti dovoljeno opravljanje storitev v drugih državah na podlagi pravil o čezmejnem opravljanju storitev z enotnim dovoljenjem.

(62) Za nadaljnje izboljšanje dostopa do gotovine, kar je prednostna naloga Komisije, bi bilo treba trgovcem na drobno omogočiti, da v fizičnih trgovinah ponujajo storitve izdajanja gotovine tudi, če stranka ne opravi nakupa, ne da bi morali pridobiti dovoljenje ponudnika plačilnih storitev ali biti registrirani z njegove strani ali biti zastopnik plačilne institucije. Za te storitve zagotavljanja gotovine bi morala veljati obveznost razkritja morebitnih nadomestil, ki se zaračunajo stranki. Te storitve bi morali trgovci na drobno opravljati prostovoljno in bi morale biti odvisne od razpoložljivosti gotovine pri trgovcu na drobno. Da bi preprečili nelojalno konkurenco med ponudniki storitev na bankomatih, ki ne vodijo plačilnih računov, in trgovci na drobno, ki ponujajo dvige gotovine brez nakupa, ter da bi zagotovili, da trgovinam ne bo hitro zmanjkalo gotovine, je primerno določiti zgornjo mejo ***100*** EUR ***ali ustreznega zneska v valuti zadevne države članice*** na transakcijo. ***Kadar se ponuja ta storitev, bi morale stranke opraviti avtentikacijo transakcije, trgovci na drobno pa bi morali zagotoviti, da transakcija ni anonimna***.

(63) Direktivi 2007/64/ES in (EU) 2015/2366 sta iz svojega področja uporabe pogojno izključili plačilne storitve, ki jih ponujajo nekateri ponudniki storitev na bankomatih. Zaradi tega izvzetja se je v številnih državah članicah povečala rast števila storitev na bankomatih, ki dopolnjujejo bančne bankomate, zlasti na manj naseljenih območjih. Vendar se je izkazalo, da je to izključitev težko uporabiti zaradi dvoumnosti v zvezi s subjekti, ki jih zajema. Za obravnavo tega vprašanja je primerno izrecno navesti, da so prej izključeni ponudniki storitev na bankomatih tisti, ki ne opravljajo storitev plačilnih računov. Ob upoštevanju omejenih tveganj, povezanih z dejavnostjo takih ponudnikov storitev na bankomatih, je primerno, da se zanje namesto popolne izključitve iz področja uporabe uporablja posebna bonitetna ureditev, prilagojena tem tveganjem, ki zahteva le ureditev registracije.

(64) Ponudniki storitev, ki so želeli izkoristiti izključitev iz področja uporabe Direktive (EU) 2015/2366, se o tem, ali so njihove dejavnosti zajete v področju uporabe navedene direktive ali ne, pogosto niso posvetovali s svojimi organi, ampak so se pogosto zanašali na lastno presojo. To je bil vzrok za različno uporabo nekaterih izključitev v državah članicah. Zdi se tudi, da so ponudniki plačilnih storitev nekatere izključitve morda uporabili za spremembo svojih poslovnih modelov, da plačilne storitve, ki jih ponujajo, ne bi spadale v področje uporabe navedene direktive. To bi lahko privedlo do povečanih tveganj za uporabnike plačilnih storitev in različnih pogojev za ponudnike plačilnih storitev na notranjem trgu. Zato bi morali biti ponudniki storitev dolžni priglasiti zadevne dejavnosti pristojnim organom, da bi pristojni organi lahko ocenili, ali so izpolnjene zahteve iz ustreznih določb, in da bi zagotovili enotno razlago pravil na celotnem notranjem trgu. Postopek uradnega obveščanja bi moral biti predviden zlasti za vse izključitve, ki temeljijo na upoštevanju praga, da bi zagotovili izpolnjevanje posebnih zahtev. Poleg tega je pomembno vključiti zahtevo, da morajo potencialni ponudniki plačilnih storitev pristojne organe uradno obvestiti o dejavnostih, ki jih opravljajo v okviru omejene mreže na podlagi meril iz Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], kadar je vrednost plačilnih transakcij nad določenim pragom. Pristojni organi bi morali oceniti, ali se lahko priglašene dejavnosti štejejo za dejavnosti, zagotovljene v okviru omejene mreže, da bi lahko določili, ali bi morale ostati izključene iz področja uporabe.

(65) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s posodobitvijo katerega koli zneska, da se upošteva inflacija. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(66) Komisija bi se morala zaradi zagotavljanja dosledne uporabe veljavnih zahtev zanašati na strokovno znanje in podporo EBA, ki bi moral biti zadolžen za pripravo smernic ter osnutkov regulativnih tehničnih standardov. Komisija bi morala imeti pooblastila za sprejetje navedenih osnutkov regulativnih tehničnih standardov. Te posebne naloge so v celoti v skladu z vlogo in pristojnostmi EBA, kot so določene v Uredbi (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]).

(66a) EBA bi moral vsaj enkrat letno usklajevati forum za sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi, da bi olajšal nadaljnje usklajevanje prenosa, izvajanja in izvrševanja določb iz te direktive.

(67) Ker države članice same ne morejo zadovoljivo doseči nadaljnje integracije notranjega trga plačilnih storitev, saj ta zahteva harmonizacijo različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, ki bi se lažje dosegla na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(68) Ta direktiva ne vključuje zahtev za izdajo dovoljenj za plačilne sisteme, plačilne sheme ali plačilne ureditve, pri čemer se upošteva potreba po preprečevanju podvajanja z nadzornim okvirom Eurosistema za sisteme za plačila malih vrednosti, vključno s sistemsko pomembnimi plačilnimi sistemi in drugimi sistemi, ter z novim okvirom Eurosistema za plačilne sisteme, plačilne sheme in plačilne ureditve ter nadzorom, ki ga izvajajo nacionalne centralne banke. Ta direktiva v področju uporabe prav tako ne zajema zagotavljanja tehničnih storitev, vključno z obdelavo ali delovanjem digitalnih denarnic. Vendar mora Komisija glede na hitrost inovacij v plačilnem sektorju in morebiten pojav novih tveganj pri prihodnjem pregledu te direktive posebno pozornost nameniti razvoju na tem področju in oceniti, ali bi bilo treba področje uporabe direktive razširiti na nove storitve in subjekte.

(69) Zaradi pravne varnosti je primerno, da se sprejmejo prehodne ureditve, v skladu s katerimi lahko podjetja, ki so začela opravljati dejavnosti plačilnih institucij v skladu z nacionalnim pravom za prenos Direktive (EU) 2015/2366 pred začetkom veljavnosti te direktive, v določenem obdobju še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.

(70) Zaradi pravne gotovosti bi bilo treba sprejeti prehodne ureditve, s katerimi se zagotovi, da lahko institucije za izdajo elektronskega denarja, ki so začele opravljati svojo dejavnost v skladu z nacionalnimi zakoni, s katerimi je prenesena Direktiva 2009/110/ES, nadaljujejo to dejavnost v zadevni državi članici v določenem obdobju. To obdobje bi moralo biti daljše za institucije, ki izdajajo elektronski denar, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 9 Direktive 2009/110/ES.

I

([19]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(72) Možnost, da lahko udeleženci delujejo kot centralna nasprotna stranka, posrednik za poravnavo ali klirinška hiša ali izvajajo del teh nalog ali vse te naloge, bi bilo treba ponovno vključiti v Direktivo 98/26/ES, da se zagotovi podobno razumevanje v državah članicah. Prav tako bi bilo treba ponovno vključiti določbo, da bi morale države članice, kadar je to upravičeno zaradi sistemskega tveganja, imeti možnost, da posrednega udeleženca obravnavajo kot udeleženca v sistemu in za takega posrednega udeleženca uporabljajo določbe Direktive 98/26/ES. Za zagotovitev, da to ne bo omejilo odgovornosti udeleženca, prek katerega posredni udeleženec prenese naloge za prenos v sistem, pa bi bilo treba to pojasniti v navedeni direktivi, da se zagotovi pravna varnost.

(73) Potrošniki bi morali imeti pravico, da uveljavljajo svoje pravice v zvezi z obveznostmi, ki jih imajo uporabniki ali imetniki podatkov na podlagi Uredbe (EU) 20../… [uredba o dostopu do finančnih podatkov] Evropskega parlamenta in Sveta ([20]), z zastopniškimi tožbami v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]). V ta namen bi bilo treba v tej direktivi določiti, da se Direktiva (EU) 2020/1828 uporablja za zastopniške tožbe zoper kršitve določb Uredbe (EU) 20../… [uredba o dostopu do finančnih podatkov] s strani uporabnikov ali imetnikov podatkov, ki škodujejo ali bi lahko škodovale kolektivnim interesom potrošnikov. Prilogo k navedeni direktivi bi bilo zato treba ustrezno spremeniti. Države članice morajo zagotoviti, da se ta sprememba odraža v njihovih ukrepih za prenos, sprejetih v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828.

(74) V skladu z načeli boljšega pravnega urejanja bi bilo treba to direktivo pregledati glede njene uspešnosti in učinkovitosti pri doseganju njenih ciljev, kot je določeno v priloženi oceni učinka. Pregled bi moral biti opravljen dovolj časa po ***datumu začetka uporabe te direktive***, da bi temeljil na ustreznih dokazih. Kot primerno obdobje se šteje pet let. Čeprav bi bilo treba pri pregledu upoštevati celotno direktivo, bi bilo treba posebno pozornost nameniti nekaterim temam, in sicer zaščiti sredstev plačilnih institucij ***ter številu in tržnemu deležu ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje na podlagi te direktive***, na ***katere*** bi lahko vplivala pravila, ki jih je Komisija predlagala 18. aprila 2023 ([22]) in ki bi po sprejetju spremenila Direktivo 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge. Glede področja uporabe te direktive pa je primerno, da se pregled opravi prej, in sicer tri leta po začetku ▌veljavnosti ***Uredbe (EU) [.../...] Evropskega parlamenta in Sveta ([23]) (uredba o plačilnih storitvah)***, zaradi pomena, ki se tej temi pripisuje v Uredbi (EU) 2022/2554. Pri tem pregledu področja uporabe bi bilo treba upoštevati morebitno razširitev seznama zajetih plačilnih storitev na storitve, kot so storitve, ki jih opravljajo plačilni sistemi in plačilne sheme, in tudi morebitno vključitev nekaterih tehničnih storitev, ki so trenutno izključene, ***kot so digitalne denarnice,*** v področje uporabe.

(75) Glede na število sprememb, ki jih je treba vnesti v Direktivo (EU) 2015/2366 in Direktivo 2009/110/ES, je primerno razveljaviti obe direktivi in ju nadomestiti s to direktivo.

(76) Vsaka obdelava osebnih podatkov v okviru te direktive mora biti skladna z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725. Zato so nadzorni organi v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725 odgovorni za nadzor obdelave osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru te direktive. Države članice bi morale pri prenosu te direktive zagotoviti, da nacionalna zakonodaja vključuje ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov pri obdelavi osebnih podatkov.

(77) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal ***22. avgusta 2023*** –

([20]) Uredba (EU) 20../… Evropskega parlamenta in Sveta z dne … o okviru za dostop do finančnih podatkov in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 1095/2010 in (EU) 2022/2554.

([21]) Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).

([22]) COM(2023)0228.

([23]) Uredba (EU) [.../...] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o plačilnih storitvah na notranjem trgu in spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L...).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila o:

(a) dostopu plačilnih institucij do opravljanja plačilnih storitev in storitev elektronskega denarja v Uniji;

(b) nadzornih pooblastilih in orodjih za nadzor plačilnih institucij.

2. Države članice lahko izvzamejo institucije iz člena 2(5), točke 4 do 23, Direktive 2013/36/EU iz uporabe vseh ali nekaterih določb te direktive.

3. Če ni določeno drugače, vsako sklicevanje na plačilne storitve v tej direktivi pomeni sklicevanje na plačilne storitve in storitve elektronskega denarja.

4. Če ni določeno drugače, vsako sklicevanje na ponudnike plačilnih storitev v tej direktivi pomeni sklicevanje na ponudnike plačilnih storitev in ponudnike storitev elektronskega denarja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „matična država članica“ pomeni eno od naslednjega:

(a) državo članico, v kateri je statutarni sedež ponudnika plačilnih storitev, ali

(b) če ponudnik plačilnih storitev v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, državo članico, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev svoj glavni sedež;

(2) „država članica gostiteljica“ pomeni katero koli državo članico, razen matične države članice, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev zastopnika, distributerja ali podružnico ali opravlja plačilne storitve;

(3) „plačilna storitev“ pomeni poslovno dejavnost, opredeljeno v Prilogi I;

(4) „plačilna institucija“ pomeni pravno osebo, ki je v skladu s členom 13 pridobila dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja po vsej Uniji;

(5) „plačilna transakcija“ pomeni dejanje pologa, prenosa ali dviga denarnih sredstev na podlagi plačilnega naloga, ki ga odda plačnik ali se odda v njegovem imenu ali ga odda prejemnik plačila ali se odda v njegovem imenu, neodvisno od obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila, na katerih temelji;

(6) „izvršitev plačilne transakcije“ pomeni postopek, ki se začne, ko je zaključena odreditev plačilne transakcije, in konča, ko so položena, dvignjena ali prenesena denarna sredstva na voljo prejemniku plačila;

(7) „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos denarnih sredstev s formalnimi in standardiziranimi dogovori ter skupnimi pravili za obdelavo, kliring ali poravnavo plačilnih transakcij;

(8) „upravljavec plačilnega sistema“ pomeni pravni subjekt, pravno odgovoren za upravljanje plačilnega sistema;

(9) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odda plačilni nalog v breme plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki odda plačilni nalog;

(10) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so predmet plačilne transakcije;

(11) „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;

(12) **„**ponudnik plačilnih storitev“ pomeni subjekt iz člena 2(1) Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah] ali fizično ali pravno osebo, ki ji je bilo odobreno izvzetje na podlagi členov 34, 36 in 38 te direktive;

(13) „plačilni račun“ pomeni račun, ki ga ponudnik plačilnih storitev vodi v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev in se uporablja za izvršitev ene ali več plačilnih transakcij ter omogoča pošiljanje denarnih sredstev tretjim osebam in prejemanje denarnih sredstev od njih;

(14) „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;

(15) „plačilni instrument“ pomeni individualizirano napravo ali naprave in/ali niz postopkov, ki so dogovorjeni med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, ter omogočajo odreditev plačilne transakcije**;**

(16) „ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki zagotavlja in vodi plačilni račun za plačnika;

(17) „storitev odreditve plačil“ pomeni storitev za oddajo plačilnega naloga na zahtevo plačnika ali prejemnika plačila v zvezi s plačilnim računom, odprtim pri drugem ponudniku plačilnih storitev;

(18) „storitev zagotavljanja informacij o računih“ pomeni spletno storitev zbiranja, neposredno ali prek ponudnika tehničnih storitev, in združevanja informacij o enem ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri enem ali več ponudnikih plačilnih storitev, ki vodijo račun;

(19) „ponudnik storitev odreditve plačil“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki opravlja storitve odreditve plačil;

(20) „ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki opravlja storitve zagotavljanja informacij o računih;

(21) „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki pri pogodbah o plačilnih storitvah iz te direktive deluje zunaj področja svoje obrtne, poslovne ali poklicne dejavnosti;

(22) „denarno nakazilo“ pomeni plačilno storitev, pri kateri se denarna sredstva prejmejo od plačnika brez odprtja plačilnega računa v imenu plačnika ali prejemnika plačila izključno zato, da se prenese ustrezen znesek prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, ali kadar se taka denarna sredstva prejmejo v imenu prejemnika plačila in se mu dajo na voljo;

(23) „denarna sredstva“ pomeni denar centralne banke, izdan za uporabo na drobno, knjižni denar in elektronski denar;

(24) „ponudnik tehničnih storitev“ pomeni ponudnika storitev, ki ***podpira opravljanje*** plačilnih storitev, pri čemer ▌v nobenem trenutku nima v posesti denarnih sredstev, ki se prenašajo;

(25) „občutljivi plačilni podatki“ pomeni podatke, vključno z osebnimi varnostnimi elementi, ki se lahko uporabijo za goljufijo;

(26) „delovni dan“ pomeni dan, na katerega ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje ***in*** lahko izvrši ***plačilno transakcijo***;

(27) „***storitve*** informacijske in ***komunikacijske tehnologije*** (IKT)“ pomeni storitve IKT, kot so opredeljene v členu 3, točka 21, Uredbe (EU) *2022/2554;*

(28) „zastopnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki v imenu plačilne institucije opravlja plačilne storitve;

(29) „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki ni glavni sedež, je pa del plačilne institucije in ni pravna oseba ter neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja plačilne institucije; vse poslovne enote skupaj, ki jih v isti državi članici ustanovi plačilna institucija z glavnim sedežem v drugi državi članici;

(30) „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v členu 22(1), ▌2 ali 7, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([24]), ali podjetij, kakor so opredeljena v členih 4, 5, 6 in 7 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 ([25]), ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v členu 10(1) ali v členu 113(6), prvi pododstavek, ali členu 113(7), prvi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013**;**

(31) „pridobivanje plačilnih transakcij“ pomeni plačilno storitev, ki jo zagotavlja ponudnik plačilnih storitev, ki posluje s prejemnikom plačila ter sprejema in obdeluje plačilne transakcije, s katerimi se denarna sredstva prenesejo na prejemnika plačila;

(32) „izdaja plačilnih instrumentov“ pomeni plačilno storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev posluje s plačnikom ter mu zagotavlja plačilni instrument za odreditev in obdelavo plačnikovih plačilnih transakcij;

(33) „kapital“ pomeni kapital, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 118, Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer je najmanj 75 % temeljnega kapitala v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 50 navedene uredbe, dodatni kapital pa znaša enako ali manj od tretjine temeljnega kapitala;

(34) „elektronski denar“ pomeni denarno vrednost, shranjeno v elektronski obliki, vključno z magnetno, ki pomeni terjatev do izdajatelja in je izdana na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij in ki jo sprejmejo druge fizične ali pravne osebe, ki niso izdajatelj**;**

(35) „povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku“ pomeni povprečni skupni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem na koncu vsakega koledarskega dne v predhodnih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec**;**

(36) „distributer“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki distribuira ali unovčuje elektronski denar v imenu plačilne institucije;

(37) „storitve elektronskega denarja“ pomeni izdajanje elektronskega denarja, vodenje plačilnih računov z enotami elektronskega denarja in prenos enot elektronskega denarja;

(38) „ponudnik storitev na bankomatih“ pomeni upravljavce bančnih avtomatov, ki ne vodijo plačilnih računov;

(39) „plačilna institucija, ki opravlja storitve elektronskega denarja“ pomeni plačilno institucijo, ki opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja, vodenja plačilnih računov z enotami elektronskega denarja in prenosa enot elektronskega denarja, ne glede na to, ali opravlja tudi katero koli storitev iz Priloge I.

([24]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

([25]) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L 74, 14.3.2014, str. 8).

NASLOV II

PLAČILNE INSTITUCIJE

POGLAVJE I

Izdajanje dovoljenj in nadzor

Oddelek 1

Splošnapravila

Člen 3

Vloge za izdajo dovoljenja

1. Države članice od podjetij, ki niso podjetja iz člena 2(1), točke (a), (b), (d) in (e), Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], in oseb, ki niso fizične ali pravne osebe, za katere velja izvzetje v skladu s členi 34, 36, 37 in 38 te direktive, ki nameravajo opravljati katero koli plačilno storitev iz Priloge I ali storitev elektronskega denarja, zahtevajo, da od pristojnih organov matične države članice pridobijo dovoljenje za opravljanje teh storitev.

2. Dovoljenje iz ***odstavka 1*** se zahteva le za tiste plačilne storitve, ki jih plačilne institucije vložnice dejansko nameravajo opravljati.

3. Države članice zagotovijo, da podjetja, ki zaprosijo za dovoljenje iz odstavka 1, pristojnim organom matične države članice predložijo vlogo za izdajo dovoljenja skupaj z naslednjim:

(a) programom poslovanja, v katerem so zlasti opredeljene vrste predvidenih plačilnih storitev;

(b) poslovnim načrtom***, ki lahko vključuje*** izračun predvidenega proračuna ***in*** dokazuje, da je vložnik sposoben uporabljati ustrezne in sorazmerne sisteme, vire sredstev in postopke za zanesljivo poslovanje;

(c) dokazilom, da ima vložnik zahtevani ustanovni kapital iz člena 5;

(d) za podjetja, ki zaprosijo za opravljanje storitev iz Priloge I, točke 1 do 5, in storitve elektronskega denarja, opisom ukrepov, sprejetih za zaščito denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev v skladu s členom 9;

(e) opisom vložnikove ureditve upravljanja in mehanizmov notranjih kontrol, vključno z upravnimi postopki, postopki obvladovanja tveganj in računovodskimi postopki, ter opisom vložnikove ureditve za uporabo storitev IKT iz členov 6 in 7 Uredbe (EU) 2022/2554, ki dokazuje, da so te ureditve upravljanja, mehanizmi notranjih kontrol in ureditve za uporabo storitev IKT sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni;

(f) opisom postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštevane obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz poglavja III Uredbe (EU) 2022/2554;

(g) opisom postopka, vzpostavljenega za beleženje, spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov;

(h) opisom ureditev za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno navedbo ključnih operacij, opisom načrtov neprekinjenega poslovanja na področju IKT ter načrtov odzivanja in okrevanja na področju IKT ter opisom postopka za redno testiranje in pregledovanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov neprekinjenega poslovanja na področju IKT ter odzivanja in okrevanja na področju IKT, kot se to zahteva v členu 11(6) Uredbe (EU) 2022/2554;

(i) opisom načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah;

(j) dokumentom o varnostni strategiji, ki vključuje:

(i) podrobno oceno tveganja, povezanega s plačilnimi storitvami in storitvami elektronskega denarja vložnika;

(ii) opis varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjševanje za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami in nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov;

(iii) za institucije vložnice, ki želijo skleniti dogovore o izmenjavi informacij z drugimi ponudniki plačilnih storitev za izmenjavo podatkov, povezanih s plačilnimi goljufijami, iz člena ***83(3)*** Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], ugotovitve ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov iz člena ***83(4)*** Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah] in v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2016/679 ter po potrebi izid predhodnega posvetovanja s pristojnim nadzornim organom v skladu s členom 36 navedene uredbe**;**

(k) za institucije vložnice, za katere veljajo obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta **([26])** in Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta **([27])**, opisom mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vzpostavil vložnik zaradi izpolnjevanja obveznosti iz navedene direktive in uredbe;

(l) opisom vložnikove strukturne organizacije, po potrebi vključno z opisom:

(iii) dogovorov o zunanjem izvajanju;

(iv) sodelovanja vložnika v nacionalnem ali mednarodnem plačilnem sistemu;

(m) identiteto oseb, ki imajo pri vložniku neposredno ali posredno kvalificirane deleže v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, velikostjo njihovih deležev ter dokazilom o primernosti imetnikov deležev za zagotovitev varnega in skrbnega upravljanja vložnika;

(n) identiteto direktorjev in drugih oseb, odgovornih za upravljanje plačilne institucije vložnice, in po potrebi:

(i) identiteto oseb, odgovornih za upravljanje dejavnosti plačilnih storitev plačilne institucije;

(ii) dokazilom, da imajo osebe, odgovorne za upravljanje dejavnosti plačilnih storitev plačilne institucije, dober ugled ter ustrezno znanje in izkušnje za opravljanje plačilnih storitev, kot jih določi matična država članica vložnika;

(o) kadar je primerno, navedbo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, kakor so opredeljeni v členu 2, točki 2 in 3, Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta **([28])**;

(p) pravnim statusom in statutom vložnika;

(q) naslovom statutarnega sedeža vložnika;

([26]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

([27]) Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1)

([28]) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

(r) pregledom jurisdikcij EU, v katerih vložnik vlaga ali namerava vložiti vlogo za dovoljenje za poslovanje kot plačilna institucija;

(s) načrtom prenehanja v primeru propada, ki je prilagojen predvideni velikosti in poslovnemu modelu vložnika.

Za namene prvega pododstavka, točke (d), (e), (f) in (l), države članice zagotovijo, da vložnik predloži opis svojih revizijskih ureditev in organizacijskih ureditev, ki jih je vzpostavil za zaščito interesov svojih uporabnikov ter za zagotovitev neprekinjenosti in zanesljivosti izvajanja plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja.

V varnostnih ukrepih za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjševanje iz prvega pododstavka, točka (j), je navedeno, kako bo vložnik zagotovil visoko raven digitalne operativne odpornosti, kot se zahteva v poglavju II Uredbe (EU) 2022/2554, zlasti v zvezi s tehnično varnostjo in varstvom podatkov, tudi za programsko opremo in sisteme IKT, ki jih uporablja vložnik ali podjetja, katerim odda svoje dejavnosti v zunanje izvajanje.

4. Države članice kot pogoj za pridobitev dovoljenja od podjetij, ki zaprosijo za dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev iz Priloge I, točka 6, zahtevajo sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ***ki lahko, vsaj za začetno obdobje dovoljenja, vključuje minimalni začetni kapital v višini 50 000 EUR, in*** zagotavlja, da:

(a) lahko krijejo svojo odgovornost, kot je določeno v členih 56, 57, 59, 76 in 78 Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah];

(b) so zmožna kritja vrednosti vsakega dodatka, praga ali odbitne franšize pri zavarovalnem kritju ali primerljivem jamstvu;

(c) stalno spremljajo kritje zavarovanja ali primerljivega jamstva.

5. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

(a) informacije, ki jih morajo plačilne institucije predložiti pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja, vključno z zahtevami iz odstavka 3, točke (a), (b), (c), (e) in (g) do (k) in (r);

(b) skupno metodologijo ocenjevanja za izdajo dovoljenja kot plačilna institucija ali registracijo kot ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnik storitev na bankomatih v skladu s to direktivo;

(c) kaj je primerljivo jamstvo iz odstavka 4, prvi pododstavek, ki bi moralo biti zamenljivo z zavarovanjem poklicne odgovornosti;

(d) merila za določitev najnižjega denarnega zneska zavarovanja poklicne odgovornosti ali drugega primerljivega jamstva iz odstavka 4.

6. Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 5 EBA upošteva naslednje:

(a) profil tveganja podjetja;

(b) ali podjetje opravlja druge plačilne storitve iz Priloge I ali opravlja druge poslovne dejavnosti;

(c) obseg dejavnosti podjetja;

(d) posebne značilnosti primerljivih jamstev iz odstavka 4 in merila za njihovo uveljavljanje.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = eno leto po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži osnutek regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 5.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 4

Nadzor nad deleži

1. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki sklene neposredno ali posredno pridobiti ali povečati kvalificirani delež v plačilni instituciji v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, s čimer bi njen delež kapitala ali delež glasovalnih pravic dosegel ali presegel 20 %, 30 % ali 50 % ali bi plačilna institucija postala njena podrejena družba, o svoji nameri vnaprej pisno obvesti pristojne organe navedene plačilne institucije. Enako velja za vsako fizično ali pravno osebo, ki sklene neposredno ali posredno prodati svoj kvalificirani delež ali ga zmanjšati, tako da bi se njen delež kapitala ali delež glasovalnih pravic zmanjšal pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da bi plačilna institucija prenehala biti njena podrejena družba.

2. Predlagani pridobitelj kvalificiranega deleža v plačilni instituciji pristojnemu organu sporoči velikost nameravanega deleža in ustrezne potrebne informacije v skladu s členom 23(4) Direktive 2013/36/EU.

3. Kadar obstaja možnost, da bi vpliv predlaganega pridobitelja iz odstavka 1 lahko škodil preudarnemu in skrbnemu upravljanju institucije, države članice od pristojnih organov zahtevajo, da izrazijo svoje nasprotovanje ali sprejmejo druge ustrezne ukrepe za odpravo te situacije. Med takšnimi ukrepi so lahko sodne odredbe, kazni proti direktorjem ali osebam, odgovornim za upravljanje zadevne plačilne institucije, ali začasne prepovedi uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic v lasti delničarjev ali družbenikov te plačilne institucije.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svojih obveznosti glede predložitve predhodnih informacij, kakor določa odstavek 2.

4. Če se delež iz odstavka 1 pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na morebitne druge kazni, ki bodo sprejete, zagotovijo možnost začasne prepovedi uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic, neveljavnosti oddanih glasov ali razveljavitve teh glasov.

Člen 5

Ustanovni kapital

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da imajo v času izdaje dovoljenja ustanovni kapital, ki zajema eno ali več postavk iz člena 26, točke (1)(a) do (e), Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer:

(a) kadar plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz Priloge I, točka 5, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 25 000 EUR;

(b) kadar plačilna institucija opravlja plačilno storitev iz Priloge I, točka 6, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 50 000 EUR;

(c) kadar plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz Priloge I, točke 1 do 4, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 150 000 EUR;

(d) kadar plačilna institucija opravlja storitve elektronskega denarja, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od ***350 000*** EUR.

Člen 6

Kapital

1. Države članice zahtevajo, da kapital plačilne institucije ni nižji od zneska ustanovnega kapitala iz člena 5 ali zneska kapitala, izračunanega v skladu s členom 7 za plačilne institucije, ki ne ponujajo storitev elektronskega denarja, oziroma izračunanega v skladu s členom 8 za plačilne institucije, ki ponujajo storitve elektronskega denarja, pri čemer se upošteva najvišji znesek.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev večkratne uporabe elementov, ki so sprejemljivi kot kapital, kadar plačilna institucija spada v isto skupino kot druga plačilna institucija, kreditna institucija, investicijska družba, družba za upravljanje premoženja ali zavarovalnica. Isto velja tudi, kadar ima plačilna institucija hibridni značaj in opravlja dejavnosti, ki niso plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja.

3. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, državam članicam ali njihovim pristojnim organom ni treba uporabljati člena 7 ali 8 te direktive, kakor je ustrezno, za plačilne institucije, ki so v skladu z Direktivo 2013/36/EU zajete v konsolidirani nadzor matične kreditne institucije.

Člen 7

Izračun kapitala za plačilne institucije, ki ne ponujajo storitev elektronskega denarja

1. Ne glede na zahteve glede ustanovnega kapitala iz člena 5 države članice od plačilnih institucij, ki niso plačilne institucije, ki ponujajo samo storitve odreditve plačil iz Priloge I, točka 6, ali samo storitve zagotavljanja informacij o računih iz Priloge I, točka 7, ali oboje, in ki niso plačilne institucije, ki ponujajo storitve elektronskega denarja, zahtevajo, da ves čas ohranjajo kapital, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Pristojni organi od plačilnih institucij zahtevajo, da kot privzeto uporabljajo metodo B, kot je določena v točki (b) spodaj. Vendar se lahko pristojni organi odločijo, da glede na njihov konkreten poslovni model, zlasti kadar izvršijo le majhno število transakcij, vendar imajo te visoko posamezno vrednost, plačilne institucije namesto tega uporabijo metodo A ali C. Za namene metod A, B in C se predhodno leto razume kot celotno 12-mesečno obdobje pred trenutkom izračuna.

(a) Metoda A

Kapital plačilne institucije mora znašati najmanj 10 % njenih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta. Pristojni organi lahko to zahtevo prilagodijo v primeru pomembne spremembe v poslovanju plačilne institucije glede na predhodno leto. Kadar plačilna institucija na dan izračuna posluje manj kot leto dni, kapital plačilne institucije znaša najmanj 10 % ustreznih stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta.

(b) Metoda B

Kapital plačilne institucije mora biti enak najmanj vsoti naslednjih elementov, pomnoženi s faktorjem za uravnoteženje „k“ iz odstavka 3, pri čemer obseg plačil predstavlja eno dvanajstino skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnem letu izvršila plačilna institucija:

(i) 4,0 % obsega plačil do 5 milijonov EUR;

in

(ii) 2,5 % obsega plačil od 5 milijonov EUR do 10 milijonov EUR;

in

(iii) 1 % obsega plačil od 10 milijonov EUR do 100 milijonov EUR;

in

(iv) 0,5 % obsega plačil od 100 milijonov EUR do 250 milijonov EUR;

in

(v) 0,25 % obsega plačil nad 250 milijonov EUR.

(c) Metoda C

Kapital plačilne institucije je enak najmanj ustreznemu indikatorju iz točke (i), pomnoženemu z množiteljem iz točke (ii) in faktorjem za uravnoteženje „k“ iz odstavka 3.

(i) Ustrezni indikator je enak vsoti:

(1) prihodkov od obresti;

(2) odhodkov za obresti;

(3) prejetih provizij in nadomestil ter

(4) drugih prihodkov iz poslovanja.

Vsak element se vključi v vsoto s svojim pozitivnim ali negativnim predznakom. Za izračun ustreznega indikatorja se ne smejo upoštevati prihodki iz izrednih ali občasnih postavk. Ustrezni indikator se lahko zmanjša za izdatke za storitve, ki jih plačilna institucija odda v izvajanje tretjim osebam, če jo za te izdatke bremeni podjetje, ki se nadzira v skladu s to direktivo. Ustrezni indikator se izračuna na podlagi podatkov za dvanajstmesečno obdobje ob koncu preteklega poslovnega leta. Ustrezni indikator se izračuna za preteklo poslovno leto.

Kapital, izračunan po metodi C, ne sme biti nižji od 80 % povprečja ustreznega indikatorja za pretekla tri poslovna leta. Kadar revidirani podatki niso na voljo, se lahko uporabijo poslovne ocene.

(ii) Množitelj je enak:

(1) 10 % ustreznega indikatorja v višini do 2,5 milijona EUR;

(2) 8 % ustreznega indikatorja v višini od 2,5 milijona EUR do 5 milijonov EUR;

(3) 6 % ustreznega indikatorja v višini od 5 milijonov EUR do 25 milijonov EUR;

(4) 3 % ustreznega indikatorja v višini od 25 milijonov EUR do 50 milijonov EUR;

(5) 1,5 % ustreznega indikatorja v višini nad 50 milijonov EUR.

3. Faktor za uravnoteženje „k“, ki se uporabi pri metodah B in C, je enak:

(a) 0,5, kadar plačilna institucija opravlja le plačilne storitve iz točke 5 Priloge I;

(b) 1, kadar plačilna institucija opravlja plačilne storitve iz katere koli od točk 1 do 4 Priloge I.

4. Države članice zahtevajo, da plačilne institucije, ki niso plačilne institucije, ki ponujajo samo storitve odreditve plačil iz Priloge I, točka 6, ali samo storitve zagotavljanja informacij o računih iz Priloge I, točke 7, ali oboje, in ki niso plačilne institucije, ki opravljajo samo storitve elektronskega denarja, ki prav tako opravljajo dejavnosti iz člena 10, zagotovijo, da se kapital, ki se poseduje za storitve iz Priloge I, točke 1 do 5, ne šteje za kapital za namene člena 10(4), točka (d), ali drugih storitev, ki jih ta direktiva ne ureja.

5. Pristojni organi lahko na podlagi ocene postopkov za upravljanje tveganj, podatkovnih zbirk o tveganju izgub in mehanizmov notranjega nadzora plačilne institucije od plačilne institucije zahtevajo, da ima kapital, ki je do 20 % višji od zneska, izračunanega po metodi, izbrani v skladu z odstavkom 2. Pristojni organi lahko plačilni instituciji dovolijo, da ima kapital, ki je do 20 % nižji od zneska, izračunanega po metodi, ki se uporabi v skladu z odstavkom 2.

6. EBA pripravi osnutek regulativnih standardov v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi z merili za določitev, kdaj je poslovni model plačilne institucije tak, da izvršuje le majhno število transakcij, vendar z visoko posamezno vrednostjo, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 1 leto po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 8

Izračun kapitala za plačilne institucije, ki ponujajo storitve elektronskega denarja

1. Ne glede na zahteve glede ustanovnega kapitala iz člena 5 države članice od plačilnih institucij, ki ponujajo plačilne storitve in storitve elektronskega denarja, zahtevajo, da imajo ves čas kapital, izračunan v skladu s členom 7, za namene svoje dejavnosti plačilnih storitev.

2. Ne glede na zahteve glede ustanovnega kapitala iz člena 5 države članice od plačilnih institucij, ki ponujajo samo storitve elektronskega denarja, zahtevajo, da imajo ves čas kapital, izračunan v skladu v skladu z metodo D, kot je določena v točki 3 spodaj.

3. Metoda D: kapital za dejavnost opravljanja storitev elektronskega denarja znaša najmanj 2 % povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku.

4. Države članice zahtevajo, da imajo plačilne institucije, ki ponujajo plačilne storitve in storitve elektronskega denarja, ves čas kapital, ki je vsaj enak vsoti zahtev iz odstavkov 1 in 2.

5. Države članice plačilnim institucijam, ki opravljajo plačilne storitve in storitve elektronskega denarja, ki izvajajo katero koli dejavnost iz Priloge I, ki ni povezana s storitvami elektronskega denarja, ali katero koli dejavnost iz člena 10, odstavka 1 in 4, dovolijo, da izračunajo svoje kapitalske zahteve na podlagi reprezentativnega deleža, ki naj bi se uporabljal za storitve elektronskega denarja, pod pogojem, da je mogoče tak reprezentativni delež razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov in v skladu z zahtevami pristojnih organov, kadar znesek elektronskega denarja v obtoku ni znan vnaprej. Kadar plačilna institucija ni zaključila zadosti dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se zahteve po lastnih sredstvih izračunajo na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je potrjen s poslovnim načrtom institucije, ob upoštevanju kakršnih koli prilagoditev tega načrta, ki jih zahtevajo pristojni organi.

6. Odstavka 4 in 5 člena 7 se smiselno uporabljata za plačilne institucije, ki opravljajo storitve elektronskega denarja.

Člen 9

Zahteve glede zaščite denarnih sredstev

1. Države članice zahtevajo, da plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve iz Priloge I, točke 1 do 5, ali storitve elektronskega denarja, zaščiti vsa denarna sredstva, ki jih je prejela od uporabnikov plačilnih storitev ali prek drugega ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij, ali, kadar je primerno, denarna sredstva, prejeta v zameno za izdani elektronski denar, na enega od naslednjih načinov:

(a) ta denarna sredstva se nikoli ne smejo mešati z denarnimi sredstvi katere koli fizične ali pravne osebe, razen uporabnikov plačilnih storitev, v imenu katerih se denarna sredstva hranijo;

(b) ta denarna sredstva so krita z zavarovalno pogodbo ali drugim primerljivim jamstvom, sklenjenim z zavarovalnico ali kreditno institucijo, ki ne spada v isto skupino kot plačilna institucija, in sicer za znesek, enakovreden tistemu, ki bi bil sicer ločen, če ga ne bi krila zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo, izplačljivo v primeru, da plačilna institucija ne more izpolniti svojih finančnih obveznosti.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), kadar plačilna institucija še vedno poseduje denarna sredstva in jih do konca delovnega dne, ki sledi dnevu, ko je prejela denarna sredstva, še ni izročila prejemniku plačila ali jih prenesla drugemu ponudniku plačilnih storitev, plačilna institucija stori eno od naslednjega:

(a) položi ta denarna sredstva na ločen račun pri kreditni instituciji, ki je ima dovoljenje v državi članici, ali pri centralni banki po lastni presoji te centralne banke;

(b) vloži te denarna sredstva v varna likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kot jih določijo pristojni organi matične države članice.

Plačilne institucije ta denarna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo v interesu uporabnikov plačilnih storitev izvzamejo iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije, zlasti v primeru insolventnosti.

2. Plačilne institucije se izogibajo tveganju koncentracije pri zaščiti denarnih sredstev strank tako, da ***po potrebi*** zagotovijo, da se ista metoda zaščite ne uporablja za vsa zaščitena denarna sredstva njihovih strank. Zlasti si prizadevajo, da ne hranijo vseh denarnih sredstev potrošnikov pri eni kreditni instituciji.

3. Kadar se od plačilne institucije zahteva, da zaščiti denarna sredstva v skladu z odstavkom 1, in se del teh sredstev uporabi za prihodnje plačilne transakcije, ob tem pa se preostali znesek uporablja za storitve, ki niso plačilne storitve, tudi za ta del sredstev, prejetih za prihodnje plačilne transakcije, veljajo zahteve iz odstavka 1. Kadar je ta del spremenljiv ali ni vnaprej znan, države članice plačilnim institucijam omogočijo, da ta odstavek uporabljajo na podlagi reprezentativnega deleža, ki bo predvidoma uporabljen za plačilne storitve, če se lahko tak reprezentativni delež po mnenju pristojnih organov zadostno in zadovoljivo oceni na podlagi preteklih podatkov.

4. Kadar plačilna institucija opravlja storitve elektronskega denarja, sredstev, prejetih za izdajo elektronskega denarja, ni treba zaščititi, dokler se sredstva ne knjižijo v dobro na plačilni račun plačilne institucije ali dokler niso kako drugače dana na voljo plačilni instituciji v skladu z zahtevami glede časa izvršitve iz Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah]. V vsakem primeru se taka sredstva zavarujejo najpozneje do konca delovnega dne, ki sledi dnevu, ko so bila sredstva prejeta, po izdaji elektronskega denarja.

5. Kadar plačilna institucija za namene uporabe odstavka 1 opravlja storitve elektronskega denarja, so varna sredstva z nizkim tveganjem sredstva, ki spadajo v eno od kategorij iz razpredelnice 1 člena 336(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, za katere kapitalska zahteva za posebno tveganje ni višja od 1,6 %, vendar brez drugih kvalificiranih postavk, kot so opredeljene v členu 336(4) navedene uredbe.

Za namene odstavka 1 so varna sredstva z nizkim tveganjem tudi enote kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ki vlagajo izključno v sredstva, kakor so opredeljena v prvem pododstavku.

Pristojni organi lahko v izrednih okoliščinah in s primerno obrazložitvijo, na podlagi ocene varnosti, zapadlosti, vrednosti ali drugih dejavnikov tveganja sredstev, kakor so opredeljena v prvem in drugem pododstavku, določijo, katera od teh sredstev se ne štejejo za varna sredstva z nizkim tveganjem za namene odstavka 1.

6. Plačilna institucija vnaprej obvesti pristojne organe o vsaki pomembni spremembi v zvezi z ukrepi, ki so bili sprejeti za zaščito sredstev, ki so bila prejeta v zameno za opravljene plačilne storitve oziroma, v primeru storitev elektronskega denarja, v zameno za izdan elektronski denar.

7. EBA pripravi regulativne tehnične standarde o zahtevah glede zaščite, s katerimi določi zlasti okvire za upravljanje tveganj za plačilne institucije, da se zagotovi zaščita denarnih sredstev uporabnikov, ter zahteve glede ločevanja, določanja, usklajevanja, ***izvzetja*** in izračunavanja zahtev za zaščito sredstva ***ter preprečevanja tveganj v zvezi z likvidnostjo in koncentracijo***.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 1 leto po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 10

Dejavnosti

1. Poleg opravljanja plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja imajo plačilne institucije pravico do opravljanja naslednjih dejavnosti:

(a) opravljanja operativnih in z njimi tesno povezanih pomožnih storitev, kar vključuje zagotavljanje izvršitve plačilnih transakcij, storitve menjave valut, dejavnosti varovanja ter shranjevanje in obdelavo podatkov;

(b) upravljanja plačilnih sistemov;

(c) poslovnih dejavnosti, ki niso plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, ob upoštevanju veljavnega prava Unije in nacionalnega prava.

2. Plačilne institucije, ki opravljajo eno ali več plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, imajo samo plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije.

3. Denarna sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev za opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, ne predstavljajo vlog ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU.

4. Plačilne institucije lahko odobrijo posojilo v zvezi s plačilnimi storitvami iz Priloge I, točka 2, samo če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posojilo je pomožno pri izvršitvi plačilne transakcije in se odobri izključno v povezavi z njo;

(b) ne glede na nacionalne predpise o dajanju posojil s strani izdajateljev kreditnih kartic se posojilo, odobreno v povezavi s plačilom in izvršeno v skladu s členom 13(6) in členom 30, odplača v ***razumno*** kratkem roku, ***ki ga določijo pristojni organi***;

(c) odobreno posojilo ne izvira iz denarnih sredstev, prejetih ali shranjenih za izvršitev plačilne transakcije, ali denarnih sredstev, ki so bila prejeta od uporabnikov plačilnih storitev v zameno za elektronski denar in se hranijo v skladu s členom 9, odstavek 1;

(d) kapital plačilne institucije je za nadzorne organe vedno zadosten glede na skupni znesek odobrenega posojila.

5. Plačilne institucije ne sprejemajo vlog ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU.

6. Plačilne institucije, ki opravljajo storitve elektronskega denarja, vsa denarna sredstva, vključno z gotovino ali knjižnim denarjem, ki jih ta plačilna institucija prejme od uporabnikov plačilnih storitev, nemudoma zamenjajo za elektronski denar. Takšna sredstva niso niti vloge niti druga vračljiva sredstva, sprejeta od javnosti v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU.

7. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES, drugo ustrezno pravo Unije ali nacionalne ukrepe o pogojih za odobritev posojil potrošnikom, ki s to direktivo niso harmonizirani, a so skladni s pravom Unije.

Člen 11

Računovodstvo in obvezna revizija

1. Za plačilne institucije se smiselno uporabljajo **([29])** Direktive Sveta 86/635/EGS, Direktiva 2013/34/EU in Uredba (ES) št**.** 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta **([30])**.

2. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, kot so opredeljeni v členu 2, točki 2 in 3 Direktive 2006/43/ES, revidirajo letne računovodske izkaze in konsolidirane računovodske izkaze plačilnih institucij, razen če so izvzete iz obveznosti revizije v skladu z Direktivo 2013/34/EU ter, kadar je primerno, Direktivo 86/635/EGS.

3. Države članice za namene nadzora zahtevajo, da plačilne institucije predložijo ločene računovodske informacije o plačilnih storitvah ali storitvah elektronskega denarja na eni strani in na drugi strani o dejavnostih iz člena 10(1), ki bodo vključene v revizorjevo poročilo. Kadar je primerno, navedeno poročilo pripravijo zakoniti revizorji ali revizijsko podjetje.

4. Pri plačilnih storitvah ali storitvah elektronskega denarja se za zakonite revizorje ali revizijska podjetja plačilnih institucij smiselno uporabljajo obveznosti, določene v členu 63 Direktive 2013/36/EU.

Člen 12

Vodenje evidenc

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da za namene tega naslova vsaj pet let vodijo vse ustrezne evidence, brez poseganja v Direktivo (EU) 2015/849 ali drugo zadevno pravo Unije. Kadar take evidence vključujejo osebne podatke, jih plačilna institucija ne hrani dlje, kot je potrebno za namene tega naslova. V primeru odvzema dovoljenja plačilni instituciji v skladu s členom 16 se evidence, ki vsebujejo osebne podatke, ne hranijo več kot pet let po odvzemu dovoljenja.

([29]) Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

([30]) Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

Člen 13

Izdaja dovoljenja

1. Države članice plačilni instituciji vložnici izdajo dovoljenje za plačilne storitve in storitve elektronskega denarja, ki jih namerava opravljati, če plačilna institucija vložnica izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) je pravna oseba s sedežem v državi članici;

(b) svojim pristojnim organom je predložila informacije iz člena 3(3);

(c) upoštevala je potrebo po zagotovitvi dobrega in skrbnega upravljanja plačilne institucije vložnice ter zanesljivih ureditev upravljanja za plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, ki jih namerava opravljati, vključno z:

(i) jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenim, preglednim in doslednim sistemom odgovornosti;

(ii) učinkovitimi postopki za ugotavljanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija vložnica, ter poročanje o njih;

(iii) ustreznimi mehanizmi notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;

(d) ima ustanovni kapital iz člena 5;

(e) izpolnjuje zahteve iz člena 3(4).

Ureditve upravljanja in mehanizmi kontrol iz točke (c) so celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, ki jih nameravajo opravljati plačilne institucije vložnice.

EBA sprejme smernice o ureditvah, postopkih in mehanizmih iz tega odstavka.

2. Pristojni organi matične države članice izdajo dovoljenje, če informacije in dokazila, ki so priloženi vlogi za izdajo dovoljenja, izpolnjujejo vse zahteve iz člena 3, in če je splošna ocena pristojnih organov po pregledu vloge ugodna. Pred izdajo dovoljenja se lahko pristojni organi po potrebi posvetujejo z nacionalno centralno banko ali drugimi relevantnimi javnimi organi.

3. Plačilna institucija, ki mora imeti v skladu z nacionalnim pravom matične države članice statutarni sedež, ima glavni sedež v isti državi članici kot statutarni sedež in tam opravlja vsaj del svojega poslovanja na področju plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja. Vendar pristojni organi države članice, v kateri bo imela plačilna institucija statutarni sedež, od plačilne institucije ne zahtevajo, da večino svojih dejavnosti opravlja v državi, v kateri bo imela statutarni sedež.

4. Pristojni organi lahko kot pogoj za pridobitev dovoljenja zahtevajo, da plačilna institucija vložnica ustanovi ločen subjekt za opravljanje plačilnih storitev iz Priloge I, točke 1 do 6, kadar plačilna institucija vložnica opravlja druge poslovne dejavnosti, ki bi lahko škodile ali bodo verjetno škodile finančni trdnosti plačilne institucije vložnice ali zmožnosti pristojnih organov, da spremljajo, ali plačilna institucija vložnica izpolnjuje zahteve te direktive.

5. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja plačilni instituciji vložnici v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) če se jim delničarji ali družbeniki, ki so imetniki kvalificiranih deležev, z vidika zagotavljanja preudarnega in skrbnega upravljanja plačilne institucije ne zdijo primerni;

(b) kadar med plačilno institucijo in fizičnimi ali pravnimi osebami obstaja tesna povezanost, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 38, Uredbe (EU) št. 575/2013, ki preprečuje učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov;

(c) kadar zakoni in drugi predpisi tretje države, ki urejajo eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je plačilna institucija v tesni povezanosti, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 38, Uredbe (EU) št. 575/2013, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov.

6. Dovoljenje velja v vseh državah članicah in zadevni plačilni instituciji omogoča opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja, za katere velja dovoljenje po vsej Uniji, na podlagi svobode opravljanja storitev ali na podlagi pravice do ustanavljanja.

Člen 14

Sporočanje odločitve o izdaji ali zavrnitvi dovoljenja

Pristojni organi v ***največ dveh mesecih*** od prejema vloge za izdajo dovoljenja iz člena 3 ali, če je taka vloga nepopolna, od prejema vseh informacij iz člena 3(3), obvestijo vložnika, ali je dovoljenje izdano ali zavrnjeno. Pristojni organ zavrnitev dovoljenja obrazloži.

Člen 15

Ohranitev dovoljenja kot plačilna institucija

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da obvestijo svoj pristojni organ o vseh spremembah informacij in dokazil, predloženih v skladu s členom 3, ki bi lahko vplivale na točnost teh informacij ali dokazil.

Člen 16

Odvzem dovoljenja kot plačilna institucija

1. Pristojni organi matične države članice lahko odvzamejo dovoljenje, izdano plačilni instituciji samo, če:

(a) plačilna institucija ne uporabi dovoljenja v 12 mesecih po tem, ko je pridobila to dovoljenje, ali več kot šest mesec zapored ne opravi nobene od storitev, za katere ji je bilo izdano dovoljenje;

(b) se je plačilna institucija temu dovoljenju izrecno odpovedala;

(c) plačilna institucija ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja ali ne obvesti pristojnega organa o večjih spremembah glede izpolnjevanja pogojev;

(d) je plačilna institucija pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine;

(e) je plačilna institucija kršila svoje obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma na podlagi Direktive (EU) 2015/849;

(f) bi nadaljnje opravljanje plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja plačilne institucije ogrozilo stabilnost plačilnega sistema ali zaupanje vanj;

(g) plačilna institucija spada v enega od primerov, v katerih nacionalna zakonodaja določa tak odvzem.

2. Pristojni organ vsak odvzem dovoljenja obrazloži in o tem ustrezno obvesti zadevne osebe.

3. Pristojni organ objavi odvzem dovoljenja, tudi v registrih ali seznamih iz členov 17 in 18.

Člen 17

Register plačilnih institucij v matični državi članici

1. Države članice vodijo in vzdržujejo javni elektronski register plačilnih institucij, vključno s subjekti, registriranimi v skladu s členi 34, 36 in 38, ter njihovih zastopnikov ali distributerjev. Države članice zagotovijo, da ta register vsebuje vse naslednje informacije:

(a) plačilne institucije z dovoljenjem v skladu s členom 13 in njihove zastopnike ▌ ali distributerje, če obstajajo;

(b) fizične in pravne osebe, registrirane v skladu s členi 34(2), 36(1) ali 38(1), in njihove zastopnike ali distributerje, če obstajajo;

(c) institucije iz člena 1(2), ki so na podlagi nacionalnega prava upravičene opravljati plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja.

Podružnice plačilnih institucij se vnesejo v register matične države, če te podružnice opravljajo storitve v državi članici, ki ni njihova matična država članica.

2. V javnem registru iz odstavka 1:

(a) so navedene plačilne storitve in storitve elektronskega denarja ter ustrezne blagovne znamke, za katere je bilo plačilni instituciji izdano dovoljenje ali za katere je bila fizična ali pravna oseba registrirana;

(b) so vključeni zastopniki ali distributerji, kot je ustrezno, prek katerih plačilna institucija opravlja plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja razen izdajanja elektronskega denarja, in navedene storitve, ki jih ti zastopniki ali distributerji opravljajo v imenu plačilne institucije;

(c) so vključene druge države članice, v katerih plačilna institucija izvaja dejavnosti, in naveden datum začetka izvajanja teh dejavnosti na podlagi enotnega dovoljenja za čezmejno opravljanje storitev.

3. Države članice zagotovijo, da so plačilne institucije v registru iz odstavka 1 navedene ločeno od fizičnih in pravnih oseb, registriranih v skladu s členi 34, 36 ali 38, in da je ta register na voljo za vpogled javnosti, dostopen prek spleta ter se redno posodablja.

4. Pristojni organi v javni register vnesejo datume izdaje dovoljenja ali registracije, vsak trajen odvzem dovoljenja, začasen odvzem dovoljenja in vsak preklic registracije na podlagi člena 34, 36 ali 38.

5. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja uradno obvestijo EBA o razlogih za trajen odvzem dovoljenja ali preklic registracije, začasen odvzem dovoljenja ali preklic registracije ali kakršnih koli izvzetjih v skladu s členom 34, 36 ali 38.

Člen 18

Register EBA

1. EBA vodi in vzdržuje elektronski centralni register plačilnih institucij, vključno s subjekti, registriranimi v skladu s členi 34, 36 in 38, ter njihovih zastopnikov ali distributerjev in podružnic, kadar je primerno. Ta elektronski centralni register vsebuje informacije, kot jih uradno sporočijo pristojni organi v skladu z odstavkom 3. EBA je odgovoren za točno predstavitev teh informacij.

2. EBA zagotovi, da je elektronski centralni register na njegovih spletnih straneh brezplačno na voljo javnosti ter omogoči enostaven dostop do informacij in enostavno iskanje teh informacij.

3. Pristojni organi posredujejo EBA informacije, vnesene v njihove nacionalne javne registre v skladu s členom 17, najpozneje v enem delovnem dnevu po vnosu teh informacij v nacionalne javne registre.

4. Pristojni organi so odgovorni za točnost informacij, navedenih v njihovih nacionalnih registrih in posredovanih EBA, ter redno posodabljanje teh informacij. Podjetjem, vpisanim v register, se omogoči, da popravijo morebitne netočnosti, ki se nanašajo nanje.

5. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov o delovanju in vzdrževanju elektronskega centralnega registra iz odstavka 1 ter o dostopu do informacij, ki jih vsebuje, da se zagotovi, da lahko samo zadevni pristojni organ ali EBA spremeni informacije iz registra.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov o podrobnostih in strukturi informacij, ki jih je treba uradno sporočiti v skladu z odstavkom 1, vključno s standardi za podatke in obliko informacij, kot je določeno v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2019/410 **([31])**.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi, vodi in vzdržuje centralen, strojno berljiv seznam ponudnikov plačilnih storitev, ki ponujajo plačilne storitve iz točk 6 in 7 Priloge I, na podlagi najnovejših informacij iz registra EBA iz odstavka 1 in registra kreditnih institucij EBA, vzpostavljenega v skladu s členom 8(2), točka (j), Uredbe (EU) št. 1093/2010. Ta seznam vsebuje ime in identifikacijsko oznako teh ponudnikov plačilnih storitev ter njihov status dovoljenja.

Oddelek 2

Uporaba zastopnikov, distributerjev, podružnic in zunanjih izvajalcev

Člen 19

Uporaba zastopnikov

1. Plačilne institucije ki nameravajo opravljati plačilne storitve***, razen storitev elektronskega denarja,*** prek zastopnikov pristojnim organom v svoji matični državi članici sporočijo vse naslednje informacije:

(a) ime in naslov zastopnika;

(b) aktualen opis mehanizmov notranjih kontrol, ki jih bo zastopnik uporabljal za izpolnjevanje zahtev Direktive (EU) 2015/849;

(c) identiteto direktorjev in drugih oseb, odgovornih za upravljanje zastopnika, ter, če zastopnik ni ponudnik plačilnih storitev, dokazilo, da so te osebe sposobne in primerne za svoje naloge;

(d) plačilne storitve plačilne institucije, za katere je pooblaščen zastopnik;

(e) edinstveno identifikacijsko kodo ali številko zastopnika, kadar je to primerno.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice plačilni instituciji v ***enem mesecu*** po prejemu informacij iz odstavka 1 sporočijo, ali je bil zastopnik vpisan v register iz člena 17. Zastopnik lahko začne opravljati plačilne storitve po vpisu v register.

3. Če pristojni organi menijo, da so informacije iz odstavka 1 nepravilne, pred vpisom zastopnika v register iz člena 17 te informacije dodatno preverijo.

4. Če pristojni organi po preverjanju informacij iz odstavka 1 niso prepričani, da so te informacije pravilne, zavrnejo vpis zastopnika v register iz člena 17 in o tem nemudoma obvestijo plačilno institucijo.

([31]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/410 z dne 29. novembra 2018 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s podrobnostmi in strukturo informacij na področju plačilnih storitev, ki jih morajo pristojni organi uradno sporočiti Evropskemu bančnemu organu v skladu z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 73, 15.3.2019, str. 20).

5. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki želijo opravljati plačilne storitve v drugi državi članici prek zastopnika ali ki nameravajo opravljati plačilne storitve v državi članici, ki ni njihova matična država članica, prek zastopnika, ki se nahaja v tretji državi članici, upoštevajo postopke iz člena 30.

6. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije svoje uporabnike plačilnih storitev obvestijo o dejstvu, da zastopnik deluje v njihovem imenu.

7. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pristojnim organom svoje matične države članice brez nepotrebnega odlašanja in v skladu s postopkom iz odstavkov 2, 3 in 4 sporočijo vse spremembe v zvezi z uporabo zastopnikov, vključno z dodatnimi zastopniki.

Člen 20

Distributerji storitev elektronskega denarja

1. Države članice plačilnim institucijam, ki zagotavljajo storitve elektronskega denarja, dovolijo distribucijo in unovčenje elektronskega denarja prek distributerjev.

2. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki nameravajo opravljati storitve elektronskega denarja prek distributerja, smiselno uporabljajo zahteve iz člena 19.

3. Kadar namerava plačilna institucija distribuirati storitve elektronskega denarja v drugi državi članici s sodelovanjem distributerja, se za to plačilno institucijo smiselno uporabljajo členi 30 do 33, z izjemo člena 31(4) in (5), te direktive, vključno z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 30(5) te direktive.

Člen 21

Podružnice

1. Države članice od plačilne ***institucije***, ki ***namerava*** opravljati plačilne storitve v drugi državi članici z ustanovitvijo podružnice ali ki ***namerava*** opravljati plačilne storitve v državi članici, ki ni ***njena*** matična država članica, prek podružnice, ki se nahaja v tretji državi članici, ***zahtevajo, naj*** upošteva postopke iz člena 30.

2. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije od podružnic, ki delujejo v njihovem imenu, zahtevajo, da o tem obvestijo uporabnike plačilnih storitev.

Člen 22

Subjekti, ki se jim dejavnosti oddajo v zunanje izvajanje

1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki nameravajo oddati operativne naloge plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja v zunanje izvajanje, o tem obvestijo pristojne organe svoje matične države članice.

Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pomembnih operativnih nalog, vključno s sistemi IKT, ne oddajajo v zunanje izvajanje na način, ki pomembno škodi kakovosti notranjih kontrol plačilne institucije in zmožnosti pristojnih organov, da nadzirajo in sledijo temu, kako plačilna institucija izpolnjuje svoje obveznosti iz te direktive.

Operativna naloga je pomembna, če bi napaka pri njenem izvajanju ali njeno neizvajanje pomembno škodila neprekinjenemu izpolnjevanju zahtev v skladu z izdanim dovoljenjem ali drugih obveznosti plačilne institucije iz te direktive, njenim finančnim rezultatom oziroma zanesljivemu ali neprekinjenemu opravljanju plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja.

Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pri oddajanju pomembnih operativnih nalog v zunanje izvajanje izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) oddajanje teh funkcij v zunanje izvajanje ne povzroči prenosa odgovornosti višjega vodstva na zunanjega izvajalca;

(b) razmerje plačilne institucije z uporabniki njenih plačilnih storitev in njene obveznosti do njih v skladu s to direktivo se ne spremenijo;

(c) pogoji, ki jih mora izpolnjevati plačilna institucija za pridobitev in ohranitev dovoljenja, niso ogroženi;

(d) nobeden od drugih pogojev, ki jih je morala plačilna institucija izpolnjevati za pridobitev dovoljenja, ni odpravljen ali spremenjen.

2. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pristojnim organom svoje matične države članice brez nepotrebnega odlašanja sporočijo vse spremembe v zvezi z uporabo subjektov, ki jim oddajajo dejavnosti v zunanje izvajanje.

Člen 23

Odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki za opravljanje operativnih nalog uporabljajo tretje osebe, sprejmejo razumne ukrepe, s katerimi zagotovijo izpolnjevanje zahtev iz te direktive.

2. Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da ostanejo v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih zaposlenih ter vseh zastopnikov, distributerjev, podružnic ali zunanjih izvajalcev.

Oddelek 3

Pristojni organi in nadzor

Člen 24

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice za pristojne organe, odgovorne za izdajo dovoljenj in bonitetni nadzor plačilnih institucij, ki bodo opravljale naloge v skladu s tem naslovom, imenujejo javne organe ali organe, ki jih priznajo nacionalno pravo ali javni organi, ki so v skladu z nacionalnim pravom izrecno pooblaščeni za to, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami. Države članice za pristojne organe ne imenujejo plačilnih institucij, kreditnih institucij ali poštnih žiro institucij.

Pristojni organi so neodvisni od gospodarskih subjektov in se izogibajo nasprotjem interesov.

Države članice Komisiji sporočijo ime in kontaktne podatke pristojnega organa, imenovanega v skladu s prvim pododstavkom.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog.

Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebne vire, zlasti v smislu temu namenjenega osebja, da lahko izvajajo svoje naloge.

3. Države članice, ki so imenovale več kot en pristojni organ za zadeve, ki jih zajema ta naslov, ali ki so za pristojne organe imenovale pristojne organe, odgovorne za nadzor kreditnih institucij, zagotovijo, da ti organi tesno sodelujejo, da bi učinkovito opravljali svoje naloge.

4. Pristojni organi matične države članice so odgovorni za naloge pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1.

5. Odstavek 1 ne pomeni, da morajo pristojni organi poleg plačilnih storitev in dejavnosti iz člena 10(1), točka (a), nadzorovati tudi druge poslovne dejavnosti plačilnih institucij.

Člen 25

Nadzor

1. Države članice zagotovijo, da je nadzor, ki ga pristojni organi izvajajo zaradi preverjanja neprekinjenega izpolnjevanja obveznosti iz tega naslova, sorazmeren, primeren in prilagojen tveganjem, ki so jim izpostavljene plačilne institucije.

Za preverjanje izpolnjevanja obveznosti iz tega naslova lahko pristojni organi sprejmejo zlasti naslednje ukrepe:

(a) zahtevajo, da plačilna institucija predloži vse informacije, ki so potrebne za spremljanje izpolnjevanja obveznosti, v katerih po potrebi navedejo namen zahteve in rok, do katerega je treba zagotoviti informacije;

(b) opravljajo inšpekcijske preglede v poslovnih prostorih plačilne institucije, vseh zastopnikov, distributerjev ali podružnic, ki opravljajo plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, za katere je odgovorna plačilna institucija, ali v poslovnih prostorih vseh zunanjih izvajalcih plačilnih storitev;

(c) izdajajo priporočila, smernice ter, če je primerno, zavezujoče upravne določbe;

(d) začasno prekličejo ali odvzamejo dovoljenje na podlagi člena 16.

2. Brez poseganja v člen 16 in katere koli nacionalne določbe kazenskega prava države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi plačilnim institucijam ali tistim, ki dejansko obvladujejo poslovanje plačilnih institucij, ki kršijo določbe, s katerimi se prenaša ta direktiva, naložijo kazni ali ukrepe, posebej namenjene prenehanju ugotovljenih kršitev in odpravi vzrokov za take kršitve.

3. Ne glede na zahteve iz člena 5, člena 6(1) in (2), člena 7 ter člena 8 države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi sprejmejo ukrepe iz odstavka 1 tega člena, da zagotovijo dovolj kapitala za plačilne institucije, zlasti v primeru, da dejavnosti plačilne institucije, ki niso plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, škodijo ali bodo verjetno škodile finančni trdnosti plačilne institucije.

Člen 26

Poklicna skrivnost

1. Brez poseganje v zadeve, ki jih ureja nacionalno kazensko pravo, države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ter vse strokovnjake, ki delujejo v imenu pristojnih organov, zavezuje dolžnost varovanja poklicne skrivnosti.

2. Za informacije, izmenjane v skladu s členom 28, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti tako organa, ki informacije posreduje, kot tudi organa prejemnika, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov in podjetij.

3. Države članice lahko izvajajo ta člen ob smiselnem upoštevanju členov 53 do 61 Direktive 2013/36/EU.

Člen 27

Pravica do sodnega varstva

1. Države članice zagotovijo, da se odločitve, ki jih pristojni organi sprejmejo v zvezi s plačilnimi institucijami na podlagi zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, lahko izpodbijajo pred sodišči.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi v primerih neukrepanja.

Člen 28

Sodelovanje in izmenjava informacij

1. Pristojni organi različnih držav članic sodelujejo med seboj in po potrebi tudi z ECB, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, EBA in drugimi ustreznimi pristojnimi organi, določenimi v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev.

2. Države članice dovolijo izmenjavo informacij med svojimi pristojnimi organi in:

(a) pristojnimi organi drugih držav članic, odgovornimi za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam vložnicam in nadzor plačilnih institucij;

(b) ECB in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic kot monetarnimi in nadzornimi organi ter po potrebi drugimi javnimi organi, pristojnimi za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave;

(c) drugimi ustreznimi organi, imenovanimi v skladu s to direktivo in drugim pravom Unije, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev, vključno z Direktivo (EU) 2015/849;

(d) EBA kot organom, ki prispeva k učinkovitemu in doslednemu delovanju nadzornih mehanizmov iz člena 1(5), točka (a)**,** Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 29

Reševanje sporov med pristojnimi organi različnih držav članic

1. Pristojni organ države članice, ki meni, da pri čezmejnem sodelovanju s pristojnimi organi druge države članice iz členov 28, 30, 31, 32 ali 33 v določeni zadevi niso izpolnjeni pogoji iz navedenih določb, lahko zadevo predloži EBA in ga zaprosi za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Kadar je bil EBA zaprošen za pomoč na podlagi odstavka 1, brez nepotrebnega odlašanja sprejme odločitev na podlagi člena 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči sporazum tudi na lastno pobudo v skladu s členom 19(1), drugi pododstavek, navedene uredbe. Udeleženi pristojni organi v vsakem primeru odložijo odločanje in počakajo na rešitev na podlagi člena 19 navedene uredbe.

Člen 30

Zahtevek za uresničevanje pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Države članice zagotovijo, da vsaka plačilna institucija, ki želi prvič opravljati plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja v državi članici, ki ni njena matična država članica, vključno prek poslovne enote v tretji državi članici, na podlagi uresničevanja bodisi pravice do ustanavljanja bodisi svobode opravljanja storitev, sporoči pristojnim organom matične države članice naslednje informacije:

(a) naziv, naslov in po potrebi številko dovoljenja plačilne institucije;

(b) države članice, v katerih namerava plačilna institucija poslovati, in načrtovani datum začetka poslovanja v tej državi članici;

(c) plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, ki jih namerava opravljati plačilna institucija;

(d) kadar namerava plačilna institucija uporabiti zastopnika ali distributerja, informacije iz členov 19(1) in 20(2);

(e) kadar namerava plačilna institucija uporabljati podružnico:

(i) informacije iz člena 3(3), točki (b) in (e), o dejavnosti plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja v državi članici gostiteljici;

(ii) opis organizacijske strukture podružnice;

(iii) imena oseb, odgovornih za upravljanje podružnice.

Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki nameravajo oddati operativne naloge plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja v zunanje izvajanje drugim subjektom v državi članici gostiteljici, o tem ***takoj*** obvestijo pristojne organe svoje matične države članice.

1a. Komisija oblikuje namensko spletno stran, kjer so na enem mestu zbrane vse informacije o tem, kako se lahko plačilne institucije registrirajo v vsaki državi članici.

2. Pristojni organi matične države članice *v* ***desetih delovnih dneh*** po prejemu vseh informacij iz odstavka 1 te informacije pošljejo pristojnim organom države članice gostiteljice. Kadar se storitve opravljajo prek tretje države članice, se o tem obvesti tisto državo članico, v kateri se opravljajo storitve za uporabnike plačilnih storitev.

Pristojni organi države članice gostiteljice v ***15 delovnih dneh*** po prejemu informacij od pristojnih organov matične države članice te informacije ocenijo in pristojnim organom matične države članice sporočijo ustrezne informacije o nameravanem opravljanju plačilnih storitev ali storitev elektronskega denarja s strani zadevne plačilne institucije, ki opravlja plačilne storitve na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Pristojni organi države članice gostiteljice obvestijo pristojne organe matične države članice o vseh razlogih za pomisleke, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali distributerja ali ustanovitvijo podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu Direktive (EU) 2015/849. Pred tem se pristojni organ države članice gostiteljice poveže z ustreznimi pristojnimi organi iz člena 7(2) Direktive (EU) 2015/849, da ugotovi, ali taki razlogi obstajajo.

Pristojni organi matične države članice, ki se ne strinjajo z oceno pristojnih organov države članice gostiteljice, pristojnim organom države članice gostiteljice sporočijo razloge za svoje nestrinjanje.

Če ocena pristojnih organov matične države članice, glede na informacije, prejete od pristojnih organov države članice gostiteljice, ni ugodna, pristojni organi matične države članice zavrnejo registracijo zastopnika, podružnice ali distributerja ali jo razveljavijo, če je bila že opravljena.

3. Pristojni organi matične države članice ***v 30 delovnih dneh*** po prejemu informacij iz odstavka 1 sporočijo svojo odločitev pristojnim organom države članice gostiteljice in plačilni instituciji.

Zastopnik, distributer ali podružnica lahko po vpisu v register iz člena 17 začne opravljati dejavnosti v zadevni državi članici gostiteljici.

Države članice zagotovijo, da plačilna institucija pristojne organe matične države članice uradno obvesti o datumu začetka dejavnosti, ki se izvajajo v imenu plačilne institucije prek zastopnika, distributerja ali podružnice v zadevni državi članici gostiteljici. Pristojni organi matične države članice o tem obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

4. Države članice zagotovijo, da plačilna institucija pristojnim organom matične države članice brez nepotrebnega odlašanja sporoči vsako zadevno spremembo glede informacij, sporočenih v skladu z odstavkom 1, vključno z dodatnimi zastopniki, distributerji, podružnicami ali zunanjimi izvajalci njenih dejavnosti v državah članicah gostiteljicah, v katerih plačilna institucija posluje. Uporablja se postopek iz odstavkov 2 in 3.

5. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in organi države članice gostiteljice v skladu s tem členom. V teh osnutkih regulativnih tehničnih standardov se določijo način, sredstva in podrobnosti glede sodelovanja pri obveščanju o plačilnih institucijah, ki poslujejo čezmejno, in zlasti obseg in obdelava informacij, ki jih je treba predložiti, vključno s skupnim izrazjem in standardnimi predlogami za obveščanje, da se zagotovi dosledno in učinkovito obveščanje.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010**..**

Člen 31

Nadzor nad plačilnimi institucijami, ki uresničujejo pravico do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Pri izvajanju nadzora in sprejemanju potrebnih ukrepov iz tega naslova v zvezi z zastopnikom, distributerjem ali podružnico plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, pristojni organi matične države članice sodelujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice, tudi tako, da pristojne organe države članice gostiteljice obvestijo, kadar nameravajo opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem na ozemlju te države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice lahko nalogo opravljanja pregledov poslovanja na kraju samem v ustrezni plačilni instituciji prenesejo na pristojne organe države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko zahtevajo, da jim plačilne institucije, ki imajo na njihovem ozemlju zastopnike, distributerje ali podružnice, redno poročajo o dejavnostih, ki se izvajajo na njihovem ozemlju.

Taka poročila se zahtevajo za informativne ali statistične namene in, kadar zastopniki, distributerji ali podružnice opravljajo plačilne storitve ali storitve elektronskega denarja, za spremljanje izpolnjevanja obveznosti iz naslovov II in III Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah]. Za take zastopnike, distributerje ali podružnice veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 26.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko od plačilnih institucij zahtevajo začasne informacije, če imajo dokaze o neizpolnjevanju obveznosti iz tega naslova ali naslovov II in III Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah].

3. Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice si izmenjujejo vse bistvene ali ustrezne informacije, zlasti v primeru kršitev ali domnevnih kršitev s strani zastopnika, distributerja ali podružnice in kadar so se te kršitve zgodile pri uresničevanju svobode opravljanja storitev. Pristojni organi na zahtevo sporočijo vse ustrezne informacije, na lastno pobudo pa vse bistvene informacije, tudi o izpolnjevanju pogojev iz člena 13(3) s strani plačilne institucije.

4. Države članice lahko od plačilnih institucij, ki poslujejo na njihovem ozemlju prek zastopnikov in katerih glavni sedež je v drugi državi članici, zahtevajo, da na njihovem ozemlju imenujejo osrednjo kontaktno točko, da se zagotovita ustrezna komunikacija in sporočanje informacij v skladu z naslovoma II in III Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah] ter da se pristojnim organom matične države članice in države članice gostiteljice olajša nadzor, med drugim tako, da se pristojnim organom na zahtevo zagotovijo dokumenti in informacije. ***Kadar se država članica odloči, da bo uveljavljala tako zahtevo, vsaka plačilna institucija imenuje le eno centralno kontaktno točko v tisti državi članici.***

5. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila, ki se v skladu z načelom sorazmernosti uporabljajo pri določanju okoliščin, v katerih je primerno imenovati osrednjo kontaktno točko iz odstavka 4, in funkcije teh kontaktnih točk.

V tem osnutku regulativnih tehničnih standardov se upoštevajo zlasti:

(a) skupni obseg in skupna vrednost transakcij, ki jih izvrši plačilna institucija v državah članicah gostiteljicah;

(b) vrste opravljenih plačilnih storitev;

(c) skupno število zastopnikov s sedežem v državi članici gostiteljici.

EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] Komisiji predloži ta osnutek regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 32

Ukrepi v primeru neizpolnjevanja obveznosti, vključno s previdnostnimi ukrepi

1. Kadar pristojni organ države članice gostiteljice meni, da plačilna institucija, ki ima zastopnike, distributerje ali podružnice na njenem ozemlju, ne izpolnjuje obveznosti iz tega naslova ali naslovov II in III Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], ta pristojni organ o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ matične države članice.

Pristojni organ matične države članice, po tem, ko je ocenil informacije, prejete na podlagi prvega pododstavka, brez nepotrebnega odlašanja sprejme vse ustrezne ukrepe, da zadevna plačilna institucija preneha z neizpolnjevanjem obveznosti. Pristojni organ matične države članice brez odlašanja sporoči te ukrepe pristojnemu organu države članice gostiteljice in pristojnim organom vsake druge zadevne države članice.

2. Kadar je v nujnih primerih potrebno takojšnje ukrepanje, da bi odpravili resno grožnjo skupnim interesom uporabnikov plačilnih storitev v državi članici gostiteljici, lahko pristojni organi države članice gostiteljice sprejmejo previdnostne ukrepe hkrati s čezmejnim sodelovanjem med pristojnimi organi in dokler pristojni organi matične države članice ne sprejmejo ukrepov iz člena 31.

3. Vsi previdnostni ukrepi iz odstavka 2 so primerni in sorazmerni s svojim namenom, to je zaščito skupnih interesov uporabnikov plačilnih storitev v državah članicah gostiteljicah pred resno grožnjo. Zaradi teh ukrepov uporabniki plačilnih storitev plačilne institucije v državi članici gostiteljici nimajo prednosti pred uporabniki plačilnih storitev plačilnih institucij v drugih državah članicah.

Previdnostni ukrepi so začasni in prenehajo veljati, ko se opredeljene resne grožnje odpravijo, tudi s pomočjo pristojnih organov matične države članice ali v sodelovanju z njimi ali z EBA, kakor je določeno v členu 29(1).

4. Če je primerno glede na nujnost primera, pristojni organi države članice gostiteljice vnaprej, v vsakem primeru pa brez nepotrebnega odlašanja, obvestijo pristojne organe matične države članice in pristojne organe drugih zadevnih držav članice, Komisijo in EBA o previdnostnih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 2, in o utemeljitvi zanje.

Člen 33

Utemeljitev in sporočanje

1. Vsak ukrep, ki ga pristojni organi sprejmejo v skladu s členom 25, 30, 31 ali 32, ki vključuje kazni ali omejitve uresničevanja svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, se ustrezno utemelji in sporoči zadevni plačilni instituciji.

2. Členi 30, 29 in 32 ne posegajo v obveznost pristojnih organov, da v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in Uredbo (EU) 2015/847, zlasti členom 47(1) Direktive (EU) 2015/849 in členom 22(1)(f) Uredbe (EU) 2015/847, nadzorujejo ali spremljajo izpolnjevanje zahtev iz navedenih instrumentov.

POGLAVJE II

Izvzetja in uradna obvestila

Člen 34

Možnosti izvzetja

1. Države članice lahko izvzamejo ali svojim pristojnim organom dovolijo izvzeti fizične ali pravne osebe, ki opravljajo plačilne storitve iz Priloge I, točke 1 do 5, ali storitve elektronskega denarja, iz uporabe delov ali celotnih postopkov in pogojev iz poglavja I, oddelki 1, 2 in 3, razen tistih iz členov 17, 18, 24, 26, 27 in 28, kadar:

(a) v primeru plačilnih storitev mesečno povprečje skupne vrednosti plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnih 12 mesecih izvršila zadevna oseba, vključno z vsemi zastopniki, za katere zadevna oseba prevzema polno odgovornost, ne presega meje, ki so jo postavile države članice, v nobenem primeru pa ne znaša več kot 3 milijone EUR; ali

(b) v primeru storitev elektronskega denarja vse poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega meje, ki so jo postavile države članice, v nobenem primeru pa ni višji od 5 milijonov EUR; in

(c) v primeru plačilnih storitev in storitev elektronskega denarja nobena od fizičnih oseb, ki so odgovorne za vodenje ali opravljanje dejavnosti, ni bila obsojena zaradi kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma ali drugega finančnega kaznivega dejanja.

(ca) v primeru plačilne transakcije, ki se uporablja pri izvajanju storitev trgovanja in poravnave z uporabo e-denarnih žetonov, kot so opredeljeni v členu 3(1), točka 7, Uredbe (EU) 2023/1114, je ponudnik plačilnih storitev za te storitve že pridobil dovoljenje kot ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v državi članici v skladu z naslovom V navedene uredbe.

Za namene pododstavka, točka (a), ocena, ali je bila meja presežena, temelji na predvidenem skupnem znesku plačilnih transakcij v njenem poslovnem načrtu, razen če so pristojni organi zahtevali prilagoditev tega načrta.

Kadar plačilna institucija, ki opravlja storitve elektronskega denarja, ponuja tudi katero koli plačilno storitev ali katero koli dejavnost iz člena 10 in znesek elektronskega denarja v obtoku ni znan vnaprej, pristojni organi tej plačilni instituciji dovolijo uporabo prvega pododstavka, točka (b), na podlagi reprezentativnega deleža, ki naj bi se uporabil za storitve elektronskega denarja, pod pogojem, da je tak reprezentativni delež mogoče razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov in v skladu z zahtevami pristojnih organov. Kadar plačilna institucija ni zaključila zadosti dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se ta zahteva oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je potrjen s poslovnim načrtom, ob upoštevanju kakršnih koli prilagoditev tega načrta, ki jih zahtevajo pristojni organi.

Države članice lahko tudi določijo, da se odobritev možnosti izvzetja pogojuje z dodatno zahtevo glede maksimalnega shranjenega zneska na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu potrošnika, kjer je shranjen elektronski denar.

Fizična ali pravna oseba, ki je upravičena do izvzetja iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (b), lahko opravlja plačilne storitve, ki niso povezane s storitvami elektronskega denarja, samo v skladu z odstavkom 1, prvi pododstavek, točka (a).

2. Države članice zahtevajo, da se vsaka fizična ali pravna oseba, ki je izvzeta iz uporabe postopkov in pogojev iz odstavka 1, registrira pri pristojnem organu matične države članice. Države članice določijo dokumentacijo, ki se priloži takemu zahtevku za registracijo, na podlagi elementov iz člena 3(3), točke (a) do (s).

3. Države članice zahtevajo, da mora imeti vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 2, glavni sedež ali prebivališče v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.

4. Osebe, ki so izvzete iz uporabe postopkov in pogojev iz odstavka 1, se obravnavajo kot plačilne institucije. Člen 13(6) ter členi 30, 31 in 32 se za te osebe ne uporabljajo.

5. Države članice lahko določijo, da se lahko vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 2, ukvarja samo z nekaterimi dejavnostmi iz člena 10.

6. Osebe, ki so izvzete iz uporabe postopkov in pogojev iz odstavka 1, uradno obvestijo pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki je pomembna za pogoje iz navedenega odstavka, in vsaj enkrat letno na datum, ki ga določijo pristojni organi, poročajo o:

(a) povprečju skupne vrednosti plačilnih transakcij v predhodnih 12 mesecih, v katerih opravljajo plačilne storitve;

(b) povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku, kadar opravljajo storitve elektronskega denarja.

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da zadevne osebe v primeru, ko pogoji iz odstavka 1, 3 ali 5 tega člena niso več izpolnjeni, v skladu s členom 13 v 30 koledarskih dneh zaprosijo za dovoljenje. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi zadostna pooblastila za preverjanje stalnega izpolnjevanja obveznosti iz tega člena.

8. Odstavki 1 do 6 tega člena ne posegajo v Direktivo (EU) 2015/849 ali nacionalno pravo o preprečevanju pranja denarja ali financiranja terorizma.

Člen 35

Uradno obveščanje in sporočanje

Država članica, ki se odloči odobriti izvzetje iz člena 34, Komisiji sporoči vse naslednje:

(a) svojo odločitev, da odobri takšno izvzetje;

(b) vse naknadne spremembe tega izvzetja;

(c) število fizičnih in pravnih oseb, na katere se nanaša;

(d) skupno vrednost plačilnih transakcij, izvršenih do 31. decembra vsakega koledarskega leta, iz člena 34(1), točka (a), in skupnega zneska izdanega elektronskega denarja v obtoku iz člena 34(1), točka (b), na letni osnovi.

Člen 36

Ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih

1. ***Z odstopanjem od člena 3 fizične*** ali pravne osebe, ki opravljajo samo plačilne storitve iz Priloge I, točka 7, ne potrebujejo dovoljenja, vendar se pred začetkom opravljanja dejavnosti *registrirajo pri pristojnem organu matične države članice*.

2. Takemu zahtevku za registracijo se priložijo informacije in dokumentacija iz člena 3(3), točke (a), (b), (e) do (h), (j), (l), (n), (p) in (q).

Za namene dokumentacije iz člena 3(3), točke (e), (f) in (l), fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, zagotovi opis svojih revizijskih postopkov in organizacijskih ureditev, ki jih je vzpostavila z namenom, da bi sprejela vse razumne ukrepe za zaščito interesov svojih uporabnikov ter zagotovitev neprekinjenega in zanesljivega izvajanja plačilnih storitev iz Priloge I, točka 7.

3. V varnostnih ukrepih za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjševanje iz člena 3(3), točka (j), je navedeno, kako bo fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, zagotovila visoko raven digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem II Uredbe (EU) 2022/2554, zlasti v zvezi s tehnično varnostjo in varstvom podatkov, tudi za programsko opremo in sisteme IKT, ki jih uporablja fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, ali podjetja, katerim odda del ali vse svoje dejavnosti v zunanje izvajanje.

4. Države članice od oseb iz odstavka 1 kot pogoj za registracijo zahtevajo, da imajo sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo, in da zagotovijo, da:

(a) lahko krijejo svojo odgovornost do ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, ali uporabnika plačilnih storitev, ki izhaja iz nedovoljenega ali goljufivega dostopa do storitev zagotavljanja informacij o plačilnih računih ali njihove neodobrene ali goljufive uporabe;

(b) so zmožne kritja vrednosti vsakega dodatka, praga ali odbitne franšize pri zavarovanju ali primerljivem jamstvu;

(c) stalno spremljajo kritje zavarovanja ali primerljivega jamstva.

Namesto zahtev iz točk (b) in (c) se lahko pravne osebe iz odstavka 1 odločijo, da bodo imele ustanovni kapital v višini 50 000 EUR, ki ga nadomesti zavarovanje poklicne odgovornosti ali primerljivo jamstvo takoj po tem, ko so ta podjetja začela opravljati dejavnost plačilne institucije.

5. Oddelka 1 in 2 poglavja I se ne uporabljata za osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena. Oddelek 3 poglavja I, z izjemo člena 25(3), se ne uporablja za osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena.

6. Osebe iz odstavka 1 tega člena se obravnavajo kot plačilne institucije.

Člen 37

Storitve, pri katerih se v trgovinah na drobno zagotavlja gotovina brez nakupa

1. Države članice iz uporabe te direktive izvzamejo fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo gotovino v trgovinah na drobno neodvisno od nakupa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) storitev v svojih prostorih ponuja fizična ali pravna oseba, ki prodaja blago ali storitve v okviru redne dejavnosti;

(b) znesek zagotovljenih denarnih sredstev ne presega ***100 EUR ali enakovrednega zneska v valuti zadevne države članice*** *na dvig*.

(ba) dvig stranke je neanonimiziran in zahteva uporabo avtentikacije stranke.

2. Ta člen ne posega v Direktivo (EU) 2015/849 ali katero koli drugo ustrezno pravo Unije ali nacionalno pravo o preprečevanju pranja denarja/financiranja terorizma.

Člen 38

Storitve, ki omogočajo dvige gotovine, ki jih ponujajo ponudniki storitev na bankomatih, ki ne vodijo plačilnih računov

1. ***Z odstopanjem od člena 3 za fizične*** ali pravne osebe, ki opravljajo storitve dviga gotovine iz Priloge I, točka 1, ter ne vodijo plačilnih računov in ne opravljajo drugih plačilnih storitev iz Priloge I, ni potrebno dovoljenje, vendar se pred začetkom opravljanja dejavnosti registrirajo pri pristojnem organu matične države članice.

2. Registraciji iz odstavka 1 se priložijo informacije in dokumentacija iz člena 3(3), točke (a), (b), (e) do (h), (j), (l), (n), (p) in (q).

Za namene dokumentacije iz člena 3(3), točke (e), (f) in (l), fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, zagotovi opis svojih revizijskih postopkov in organizacijskih ureditev, ki jih je vzpostavila z namenom, da bi sprejela vse razumne ukrepe za zaščito interesov svojih uporabnikov ter zagotovitev neprekinjenega in zanesljivega izvajanja plačilnih storitev iz Priloge I, točka 1.

V varnostnih ukrepih za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjševanje iz člena 3(3), točka (j), je navedeno, kako bo fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, zagotovila visoko raven digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem II Uredbe (EU) 2022/2554, zlasti v zvezi s tehnično varnostjo in varstvom podatkov, tudi za programsko opremo in sisteme IKT, ki jih uporablja fizična ali pravna oseba, ki zahteva registracijo, ali podjetja, katerim odda del ali vse svoje dejavnosti v zunanje izvajanje.

3. Oddelka 1 in 2 poglavja I se ne uporabljata za osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena. Oddelek 3 poglavja I, z izjemo člena 25(3), se ne uporablja za osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena.

4. Osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena, se obravnavajo kot plačilne institucije.

4a. Fizične ali pravne osebe, ki opravljajo storitve iz odstavka 1 tega člena, izpolnjujejo zahteve glede preglednosti pristojbin in nadomestil iz člena 7 Uredbe o plačilnih storitvah in zlasti zagotovijo, da so te pristojbine in nadomestila prikazani ob začetku opravljanja storitev.

Člen 39

Dolžnost uradnega obveščanja

1. Države članice zahtevajo, da ponudniki storitev, ki izvajajo eno ali obe dejavnosti iz ***člena 2(2)***, točke (j), (i) in (ii), Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], pri katerih skupna vrednost plačilnih transakcij, izvršenih v predhodnih 12 mesecih, presega 1 milijon EUR, pristojne organe obvestijo o ponujenih storitvah, pri čemer navedejo, na podlagi katere izključitve iz ***člena 2(2),*** točke (j), (i) in (ii), Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah] se šteje, da se dejavnost izvaja.

Pristojni organ na podlagi tega obvestila sprejme utemeljeno odločitev na podlagi meril iz ***člena 2(2),*** točka (j), Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], kadar dejavnosti ni mogoče obravnavati kot omejeno mrežo, ter o tem ustrezno obvesti ponudnika storitev.

2. Države članice zahtevajo, da ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnosti iz ***člena 2(2)***, ***točka (k),*** Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah], pošljejo obvestilo pristojnim organom ter jim zagotovijo letno revizijsko mnenje, ki potrjuje, da je dejavnost v skladu z omejitvami iz ***člena 2(2), točka (k),*** Uredbe XXX [uredba o plačilnih storitvah].

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi obvestijo EBA o storitvah, uradno sporočenih v skladu z odstavkom 1, in navedejo, v skladu s katerim izvzetjem se dejavnost izvaja.

4. Opis dejavnosti, uradno sporočenih v skladu z odstavkoma 2 in 3, se objavi v registrih iz členov 17 in 18.

NASLOV III

DELEGIRANI AKTI IN REGULATIVNI TEHNIČNI STANDARDI

Člen 40

Delegirani akti

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 41 za posodobitev zneskov iz člena 5, člena 34(1) in člena 37, da se upošteva inflacija.

Člen 41

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 40 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te direktive.

3. Prenos pooblastila iz člena 40 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 40, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 42

Popolna uskladitev

1. Brez poseganja v člen 6(3) in člen 34, kolikor ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice ne ohranijo ali uvedejo drugih določb, razen tistih iz te direktive.

2. Država članica, ki uporabi katero koli od možnosti iz člena 6(3) ali člena 34, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti Komisijo. Komisija objavi informacije na spletnem mestu ali na drug, lahko dostopen način.

3. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev na škodo uporabnikov plačilnih storitev ne odstopajo od določb nacionalnega prava, s katerimi se prenaša ta direktiva, razen kadar je to v direktivi izrecno določeno. Vendar se lahko ponudniki plačilnih storitev odločijo, da bodo uporabnikom plačilnih storitev odobrili ugodnejše pogoje.

Člen 43

Klavzula o pregledu

1. Komisija do [Urad za publikacije: vstaviti datum = pet let po ***začetku veljavnosti*** te direktive] Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o izvajanju in učinku te direktive ter zlasti o:

▌

(b) učinkih revizije Direktive 2014/49/EU na zaščito sredstev strank s strani plačilnih institucij.

(ba) skupno število in tržni delež ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje v skladu s to direktivo, razvrščenih po posameznih državah članicah;

Komisija po potrebi skupaj s poročilom predloži zakonodajni predlog.

2. Komisija [Urad za publikacije: vstaviti datum = tri leta po ***datumu začetka veljave*** uredbe o plačilnih storitvah] Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o področju uporabe te direktive, zlasti v zvezi s plačilnimi sistemi, plačilnimi shemami in zagotavljanjem tehničnih storitev, ***vključno z obdelavo ali upravljanjem digitalnih denarnic, ki niso zajete s področjem uporabe te direktive***. Komisija po potrebi skupaj s poročilom predloži zakonodajni predlog.

Člen 44

Prehodne določbe

1. Države članice plačilnim institucijam, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 11 Direktive (EU) 2015/2366 do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive], dovolijo, da še naprej opravljajo in izvršujejo plačilne storitve, za katere so pridobile dovoljenje, ne da bi morale zaprositi za ***novo*** dovoljenje v skladu s členom 3 te direktive ali izpolnjevati druge določbe, predpisane ali navedene v naslovu II te direktive do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive].

Države članice od takih plačilnih institucij iz prvega pododstavka ***ne*** zahtevajo, da pristojnim organom predložijo ***kakršne koli dodatne informacije, razen*** informacij, ki jim omogočajo, da do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] ocenijo:

(a) ali navedene plačilne institucije izpolnjujejo ***nove zahteve iz naslova*** II in, če ne, katere ukrepe je treba sprejeti za zagotovitev izpolnjevanja zahtev;

(b) ali je treba dovoljenje odvzeti.

Plačilne institucije iz prvega pododstavka, ki po preverjanju, ki ga opravijo pristojni organi, izpolnjujejo zahteve iz naslova II, ***obdržijo*** dovoljenje kot plačilne institucije v skladu s členom 13 te direktive in se vpišejo v registre iz členov 17 in 18. Če navedene plačilne institucije ne izpolnijo zahtev iz naslova II do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive], se jim začasno ***prepove*** opravljanje plačilnih storitev, ***dokler zadevnemu pristojnemu organu ne predložijo zahtevanih dodatnih informacij, ki zagotavljajo izpolnjevanje zahtev iz naslova II, in dokler navedeni pristojni organ ne preveri točnosti teh informacij ter ustrezno izda dovoljenja ponudniku plačilnih storitev***.

2. Države članice ***določijo***, da plačilne institucije iz odstavka 1 samodejno pridobijo dovoljenje in da se vpišejo v register iz člena 17, če imajo pristojni organi dokaze, da te plačilne institucije že izpolnjujejo zahteve iz členov 3 in 13. Pristojni organi obvestijo zadevne plačilne institucije ***o kakršnih koli ovirah za*** pridobitev dovoljenja ***in brez nepotrebnega odlašanja to oviro odstranijo***.

3. Države članice fizičnim ali pravnim osebam, ki so bile upravičene do izvzetja v skladu s členom 32 Direktive (EU) 2015/2366 do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] in so opravljale plačilne storitve iz Priloge I k navedeni direktivi, dovolijo, da storijo kar koli od naslednjega:

(a) še naprej opravljajo navedene storitve v zadevni državi članici do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive];

(b) pridobijo izvzetje v skladu s členom 34 te direktive ali

(c) zagotovijo izpolnjevanje drug določb, predpisanih ali navedenih v naslovu II te direktive.

Vsaki osebi iz prvega pododstavka, ki do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] ni pridobila dovoljenja ali bila izvzeta v skladu s to direktivo, se začasno ***prepove*** opravljanje plačilnih storitev, ***dokler ta oseba zadevnemu pristojnemu organu ne predloži zahtevanih dodatnih informacij in dokler navedeni pristojni organ ne preveri točnosti teh informacij ter ustrezno izda dovoljenja ponudniku plačilnih storitev***.

4. Države članice lahko fizičnim in pravnim osebam, ki jim je bilo odobreno izvzetje na podlagi člena 32 Direktive (EU) 2015/2366, odobrijo izvzetje v skladu s členom 34 te direktive in te osebe vnesejo v registre iz členov 17 in 18 te direktive, če imajo pristojni organi dokaze, da so izpolnjene zahteve iz člena 34 te direktive Pristojni organi o tem obvestijo zadevne plačilne institucije. ***Če pristojni organi ne sprejmejo odločitve do... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] lahko plačilne institucije do sprejetja take odločitve še naprej opravljajo in izvršujejo plačilne storitve, za katere so pridobile dovoljenje***.

Člen 45

Prehodna določba – institucije za izdajo elektronskega denarja, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/110/ES

1. Države članice institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki so bile opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES in so pred ***[***Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] začele opravljati dejavnosti v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero je bila prenesena Direktiva 2009/110/ES, kot institucije za izdajo elektronskega denarja v državi članici, v kateri se nahaja njihov sedež v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero je bila prenesena Direktiva 2009/110/ES, dovolijo, da nadaljujejo z navedenimi dejavnostmi v tej državi članici ali v drugi državi članici, ne da bi morale zaprositi ***za novo*** dovoljenje v skladu s členom 3 te direktive ali izpolnjevati druge določbe, predpisane ali navedene v naslovu II te direktive ***do … [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive]***.

2. Države članice od institucij za izdajo elektronskega denarja iz odstavka 1 ***ne*** zahtevajo, da pristojnim organom predložijo kakršne koli informacije razen tistih, ki ▌tem pristojnim organom ***omogočajo***, da do ***[***Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] ***ocenijo,*** ali te institucije za izdajo elektronskega denarja izpolnjujejo zahteve iz te direktive. Kadar taka ocena pokaže, da te institucije za izdajo elektronskega denarja ne izpolnjujejo navedenih zahtev, pristojni organi odločijo, katere ukrepe je treba sprejeti za zagotovitev izpolnjevanja zahtev, ali se odločijo za odvzem dovoljenja.

Institucije za izdajo elektronskega denarja iz prvega pododstavka, ki po preverjanju, ki ga opravijo pristojni organi, izpolnjujejo zahteve iz naslova II, imajo dovoljenje kot plačilne institucije v skladu s členom 13 te direktive se vpišejo v registre iz členov 17 in 18. Če navedene institucije za izdajo elektronskega denarja ne izpolnijo zahtev iz naslova II do [*Urad za publikacije:* vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive], se jim ***začasno prepove*** opravljanje storitev elektronskega denarja, ***dokler zadevnemu pristojnemu organu ne predložijo zahtevanih dodatnih informacij in dokler navedeni pristojni organ ne preveri točnosti teh informacij ter ustrezno izda dovoljenja ponudniku storitev elektronskega denarja***.

3. Države članice ***določijo***, da institucije za izdajo elektronskega denarja *iz odstavka 1* samodejno pridobijo dovoljenje kot plačilna institucija in da se vpišejo v register iz člena 17, če imajo pristojni organi dokaze, da zadevne institucije za izdajo elektronskega denarja izpolnjujejo zahteve iz te direktive. Pristojni organi obvestijo zadevne plačilne institucije o ***kakršnih koli ovirah*** za pridobitev dovoljenja ***in brez nepotrebnega odlašanja to oviro odstranijo.***

4. Države članice ***tistim*** pravnim osebam, ki so pred [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive]**,** začele opravljati dejavnosti v skladu z nacionalnim pravom, s katerim se prenaša člen 9 Direktive 2009/110/ES, dovolijo, da še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevni državi članici v skladu z navedeno direktivo do [Urad za publikacije: vstaviti datum = 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive], ne da bi morale zaprositi za ***novo*** dovoljenje v skladu s členom 3 te direktive ali izpolnjevati druge določbe, predpisane ali navedene v naslovu II te direktive. ***Če pristojni organi ne sprejmejo odločitve do... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] lahko plačilne institucije do sprejetja take odločitve še naprej opravljajo in izvršujejo plačilne storitve, za katere so pridobile dovoljenje***.

Člen 45a

Obdobje podaljšanja

Pristojni organi se lahko izjemoma odločijo za podaljšanje obdobja, preden določene plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja ne smejo opravljati storitev, če so te institucije predložile informacije, zahtevane v skladu s členoma 44 in 45, in jih pristojni organ ni mogel obdelati v veljavnem roku.

Člen 46

I

Člen 47

Sprememba Direktive (EU) 2020/1828

V Prilogi I k Direktivi (EU) 2020/1828 se doda naslednja točka:

„Uredba (EU) 20/... Uredba (EU) 20../…. Evropskega parlamenta in Sveta z dne … o okviru za dostop do finančnih podatkov in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 1095/2010 in (EU) 2022/2554 (UL L […], […], [str...]).“.

Člen 48

Razveljavitev

Direktiva (EU) 2015/2366 se razveljavi z dnem [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive].

Direktiva 2009/110/ES se razveljavi z dnem [Urad za publikacije: vstaviti datum = 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive].

Vsa sklicevanja na Direktivo (EU) 2015/2366 in Direktivo 2009/110/ES v pravnih aktih, ki veljajo v času začetka veljavnosti te direktive, se štejejo za sklicevanja na to direktivo ali Uredbo XXX [uredba o plačilnih storitvah] in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III k tej direktivi.

Člen 49

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo ▌ zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v [Urad za publikacije: vstaviti datum: 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

2. Navedene predpise izvajajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum: 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] ▌.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 50

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 51

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V...,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik/predsednica*

PRILOGA I

PLAČILNE STORITVE

(iz točke 3 člena 2)

1. Storitve, ki omogočajo polog in/ali dvig gotovine s plačilnega računa.

2. Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosi denarnih sredstev s plačilnega računa in na plačilni račun, tudi kadar so denarna sredstva krita s kreditno linijo pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev.

3. Izdajanje plačilnih instrumentov.

4. Pridobivanje plačilnih transakcij.

5. Denarna nakazila.

6. Storitve odreditve plačil.

7. Storitve zagotavljanja informacij o računih.

PRILOGA II

STORITVE ELEKTRONSKEGA DENARJA

(iz točke 37 člena 2)

Izdajanje elektronskega denarja, vodenje plačilnih računov z enotami elektronskega denarja in prenos enot elektronskega denarja.

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

DIREKTIVA (EU) 2015/2366	DIREKTIVA 2009/110/ES	DIREKTIVA XXX (PSD3)	UREDBA XXX (PSR)
člen 1(1)	člen 1(1)		člen 2(1)
črka (a)	črka (a)		črka (a)
črka (b)	črka (b)		–
črka (c)	črka (c)		črka (b)
črka (d)			črka (c)
črka (e)	črka (d)		črka (d)
črka (f)	črka (e)		črka (e)
	člen 1(2)	člen 1(1)	
	člen 1(3)	člen 1(2)	
člen 1(2)			člen 1(1)
			člen 1(2)
člen 2(1)			člen 2(1)
člen 3			člen 2(2)
črka (a)			črka (a)
črka (b)			črka (b)
črka (c)			–
črka (d)			črka (c)
črka (e)			črka (d)
			črka (e)
črka (f)			–
črka (g)			črka (f)
črka (h)			črka (g)
črka (i)			črka (h)
črka (j)			črka (i)
črka (k)	člen 1(4)		črka (j)
črka (l)	člen 1(5)		črka (k)
črka (m)			črka (l)
črka (n)			črka (m)
črka (o)			–
člen 2(2)			člen 2(3)
člen 2(3)			člen 2(4)
člen 2(4)			člen 2(5)
člen 2(5)			člen 2(6)
			člen 2(7)
			člen 2(8)
člen 4:	člen 2:	člen 2:	člen 3:

točke 1–3		točke 1–3	točke 1–3
točka 4		točka 4	točka 4
točka 5		točka 5	točka 5
točka 6		–	–
–		–	točki 6 in 7
		točka 6	točka 8
točka 7		točka 7	točka 9
		točka 8	točka 10
točke 8–13		točke 9–14	točke 11–16
–		–	točka 17
točka 14		točka 15	točka 18
točki 15 in 16		točki 17 in 18	točki 20 in 21
točka 17		točka 16	točka 19
točki 18 in 19		točki 19 in 20	točki 22 in 23
točka 20		točka 21	točka 24
točka 21		–	točka 25
točka 22		točka 22	točka 26
točki 23 in 24		–	točki 27 in 28
–		–	točka 29
točka 25		točka 23	točka 30
točke 26–30		–	točke 31–35
		točka 24	točka 36
točka 31		–	točka 37
točka 32		točka 25	točka 38
točke 33–36		–	točke 39–42
točka 37		točka 26	točka 43
		točka 27	
točke 38–40		točke 28–30	točke 44–46
točki 41 in 42		–	–
točka 43		–	točka 47
točki 44 in 45		točki 31 in 32	točki 48 in 49
točka 46		točka 33	–
točka 47		–	
točka 48			–
	točka 1	točka 39	točka 55

	točka 2	točka 34	točka 50
	točka 3	–	–
	točka 4	točka 35	–
		točke 36–38	točke 52–54
			točka 55
		člen 3(1), (2)	
člen 5(1)	člen 3(1)	člen 3(3)	
	člen 3(2)	člen 9(5)	
člen 5(2)		člen 3(4)	
člen 5(3)		člen 36(4)	
člen 5(4) in (5)		–	
člen 5(6)		člen 3(5), (6)	
člen 5(7)		–	
člen 6(1)	člen 3(3)	člen 4(1)	
	člen 3(4)	člen 20(1), (2), (3)	
člen 6(2)		člen 4(2)	
člen 6(3)		člen 4(3)	
člen 6(4)		člen 4(4)	
člen 7	člen 4	člen 5	
člen 8(1)	člen 5(1)	člen 6(1)	
člen 8(2)	člen 5(6)	člen 6(2)	
člen 8(3)	člen 5(7)	člen 6(3)	
člen 9(1)		člen 7(1), člen 7(2)	
člen 9(2)		člen 7(3)	
–		člen 7(4)	
člen 9(3)		člen 7(5)	
		člen 8(1)	
	člen 5(2)	člen 8(2), člen 8(4)	
	člen 5(3)	člen 8(3)	
	člen 5(4)	člen 8(5)	
	člen 5(5)	člen 8(6)	
člen 10(1)		člen 9(1)	
člen 10(2)		člen 9(2)	
	člen 7(1)	člen 9(3)	
	člen 7(2)	člen 9(4)	
	člen 7(3)		

	člen 7(4)		
člen 11(1)		člen 13(1)	
člen 11(2)		člen 13(2)	
člen 11(3)		člen 13(3)	
člen 11(4)		člen 13(4)	
člen 11(5)		člen 13(5)	
člen 11(6)		člen 13(6)	
člen 11(7)		člen 13(7)	
člen 11(8)		člen 13(8)	
člen 11(9)		člen 13(9)	
člen 12		člen 14	
člen 13(1)		člen 16(1)	
člen 13(2)		člen 16(2)	
člen 13(3)		člen 16(3)	
člen 14(1)		člen 17(1)	
člen 14(2)		člen 17(2)	
člen 14(3)		člen 17(3)	
člen 14(4)		člen 17(4)	
člen 15(1)		člen 18(1)	
člen 15(2)		člen 18(2)	
člen 15(3)		člen 18(3)	
člen 15(4)		člen 18(4)	
člen 15(5)		člen 18(5)	
		člen 18(6)	
člen 16		člen 15	
člen 17(1)		člen 11(1)	
člen 17(2)		člen 11(2)	
člen 17(3)		člen 11(3)	
člen 17(4)		člen 11(4)	
člen 18(1)	člen 6(1), črka (a)	člen 10(1)	
črka (a)	črka (c)	črka (a)	
črka (b)		črka (b)	
črka (c)		črka (c)	
člen 18(2)	člen 6(4)	člen 10(2)	
člen 18(3)	člen 6(4)	člen 10(3)	
člen 18(4)	člen 6(1) črka (b)	člen 10(4)	
člen 18(5)	člen 6(2); člen 6(4)	člen 10(5)	
	člen 6(3)	člen 10(6)	

člen 18(6)		člen 10(7)	
člen 19(1)		člen 19(1)	
člen 19(2)		člen 19(2)	
člen 19(3)		člen 19(3)	
člen 19(4)		člen 19(4)	
člen 19(5)		člen 19(5)	
člen 19(6)		člen 22(1)	
člen 19(7)		člen 19(6), člen 21(2)	
člen 19(8)		člen 19(7), člen 22(2)	
člen 20(1)		člen 23(1)	
člen 20(2)		člen 23(2)	
člen 21		člen 12	
člen 22(1)		člen 24(1)	
člen 22(2)		člen 24(2)	
člen 22(3)		člen 24(3)	
člen 22(4)		člen 24(4)	
člen 22(5)		člen 24(5)	
člen 23(1)		člen 25(1)	
črka (a)		črka (a)	
črka (b)		črka (b)	
črka (c)		črka (c)	
črka (d)		–	
		člen 25(2)	
člen 23(2)		člen 25(3)	
člen 23(3)		člen 25(4)	
člen 24(1)		člen 26(1)	
člen 24(2)		člen 26(2)	
člen 24(3)		člen 26(3)	
člen 25(1)		člen 27(1)	
člen 25(2)		člen 27(2)	
člen 26(1)		člen 28(1)	
člen 26(2)		člen 28(2)	
člen 27(1)		člen 29(1)	
člen 27(2)		člen 29(2)	
člen 28(1)		člen 30(1)	
člen 28(2)		člen 30(2)	
člen 28(3)		člen 30(3)	

člen 28(4)		člen 30(4)	
člen 28(5)		člen 30(5)	
člen 29(1)		člen 31(1)	
člen 29(2)		člen 31(2)	
člen 29(3)		člen 31(3)	
člen 29(4)		člen 31(4)	
člen 29(5)		člen 31(5)	
člen 29(6)		–	
		člen 31(6)	
člen 30(1)		člen 32(1)	
člen 30(2)		člen 32(2)	
člen 30(3)		člen 32(3)	
člen 30(4)		člen 32(4)	
člen 31(1)		člen 33(1)	
člen 31(2)		člen 33(2)	
	člen 8(1) (2), (3)		
člen 32(1)	člen 9(1)	člen 34(1)	
črka (a)		črka (a)	
	črka (a)	črka (b)	
črka (b)	črka (b)	črka (c)	
člen 32(2)	člen 9(2)	člen 34(2)	
člen 32(3)	člen 9(3)	člen 34(3)	
člen 32(4)	člen 9(4)	člen 34(4)	
člen 32(5)	člen 9(5), člen 9(6), člen 9(7)	člen 34(5)	
člen 32(6)	člen 9(8)	člen 34(6)	
člen 33(1)		člen 36(1)	
člen 33(2)		člen 36(2)	člen 47(2)
člen 34	člen 9(9)	člen 35	
		člen 37(1),(2),(3)	
		člen 38(1), (2)	
	člen 10	člen 45(2), (4)	
	člen 11(1)		člen 30(1)
	člen 11(2)		člen 30(2)
	člen 11(3)		člen 30(3)
	člen 11(4)		člen 30(4)
	člen 11(5)		člen 30(5)

	člen 11(6)		člen 30(6)
	člen 11(7)		člen 30(7)
	člen 12		člen 30(8)
	člen 13		naslov IV, poglavje 8
člen 35(1)			člen 31(1), člen 31(5)
			člen 31(2)
člen 35(2)			člen 31(3), člen 31(4), člen 31(6)
			člen 31(7)
člen 36			člen 32(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7)
člen 37(1)		–	
člen 37(2)		člen 39(1)	
člen 37(3)		člen 39(2)	
člen 37(4)		člen 39(3)	
člen 37(5)		člen 39(4)	
člen 38(1)			člen 4(1)
člen 38(2)			člen 4(2)
člen 38(3)			–
člen 39			–
			člen 7
člen 40(1)			člen 8(1)
člen 40(2)			člen 8(2)
člen 40(3)			člen 8(3)
člen 41			člen 9
člen 42(1)			člen 10
člen 42(2)			–
člen 43(1)			člen 11(1)
člen 43(2)			člen 11(2)
člen 44(1)			člen 12(1)
člen 44(2)			člen 12(2)
člen 44(3)			člen 12(3)
člen 45			člen 13
točka 1			točka 1
črka (a)			črka (a)
črka (b)			črka (b)
			črka (c)
črka (c)			črka (d)

črka (d)			črka (e)
			točki (f) in (g)
točka 2			točka 2
črka (a)			črka (a)
črka (b)			črka (b)
člen 45(3)			člen 13(3)
člen 46			člen 14
člen 47			člen 15
člen 48			člen 16
člen 49			člen 17
člen 50			člen 18
člen 51(1)			člen 19(1)
člen 51(2)			člen 19(2)
člen 51(3)			člen 19(3)
člen 52,			člen 20
točka 1			črka (a)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
točka 2			črka (b)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
črka (c)			točka (iii)
črka (d)			točka (iv)
črka (e)			točka (v)
			točka (vi)
črka (f)			točka (vii)
črka (g)			točka (viii)
točka 3			črka (c)
črka (a)			točka (i)
			točka (ii)(1), (2), (3), (4)
črka (b)			točka (iii)
črka (c)			točka (iv)
			točka (v)
točka (4):			črka (d)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
črka (c)			točka (iii)
črka (d)			točka (iv)

točka 5			črka (e)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
črka (c)			točka (iii)
črka (d)			točka (iv)
črka (e)			točka (v), točka (vi)
črka (f)			točka (vii)
črka (g)			točka (viii)
točka 6			črka (f)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
črka (c)			točka (iii)
točka 7			črka (g)
črka (a)			točka (i)
črka (b)			točka (ii)
člen 53			člen 21
člen 54(1)			člen 22(1)
			člen 22(2)
člen 54(2)			člen 22(3)
člen 54(3)			člen 22(4)
člen 55(1)			člen 23(1)
člen 55(2)			člen 23(2)
člen 55(3)			člen 23(3)
člen 55(4)			člen 23(4)
člen 55(5)			člen 23(5)
člen 55(6)			člen 23(6)
člen 56			člen 24
člen 57(1)			člen 25(1)
člen 57(2)			člen 25(2)
člen 57(3)			člen 25(3)
člen 58(1)			člen 26(1)
člen 58(2)			člen 26(2)
člen 58(3)			člen 26(3)
člen 59(1)			člen 5(1)
člen 59(2)			člen 5(2)
člen 60(1)			člen 6(1)
člen 60(2)			člen 6(2)
člen 60(3)			člen 6(3)

člen 61(1)			člen 27(1)
člen 61(2)			člen 27(2)
člen 61(3)			člen 27(3)
člen 61(4)			–
člen 62(1)			člen 28(1)
člen 62(2)			člen 28(2)
člen 62(3)			člen 28(5)
člen 62(4)			člen 28(3)
člen 62(5)			člen 28(4)
člen 63(1)			člen 29(1)
člen 63(2)			–
člen 63(3)			člen 29(2)
			člen 29(3)
člen 64(1)			člen 49(1)
			člen 49(2)
člen 64(2)			člen 49(3), člen 49(5)
			člen 49(4)
člen 64(3)			člen 49(7)
člen 64(4)			člen 49(6)
člen 65(1)			–
člen 65(2)			–
člen 65(3)			–
člen 65(4)			–
člen 65(5)			–
člen 65(6)			–
člen 66(1)			člen 33(1)
člen 66(2) in člen 66(4)			člen 40
člen 66(3)			člen 46(2)
člen 66(5)			člen 34(1), člen 34(2)
člen 67(1)			člen 33(2)
člen 67(2)			člen 47(1)
člen 67(3)			člen 41(1)
člen 67(4)			člen 34(1), člen 34(2)
			členi 35 - 39
člen 68(1)			člen 51(1)
člen 68(2)			člen 51(2)

člen 68(3)			člen 51(3)
člen 68(4)			člen 51(4)
člen 68(5)			člen 42(1)
člen 68(6)			člen 42(2)
			člen 43(1), (2), (3), (4)
			člen 44(1), (2)
			člen 45(1), (2)
			člen 46(1)
			člen 47(2)
			člen 48(1), (2), (3), (4), (5)
			člen 50(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9)
člen 69(1), člen 69(2)			člen 52
člen 70(1)			člen 53(1)
člen 70(2)			člen 53(2)
člen 71(1)			člen 54(1)
člen 71(2)			člen 54(2)
člen 72(1)			člen 55(1)
člen 72(2)			člen 55(2)
člen 73(1)			člen 56(1), člen 56(3)
			člen 56(2)
člen 73(2)			člen 56(4)
člen 73(3)			člen 56(5)
			člen 57(1), (2), (3), (4), (5), (6)
			člen 58
			člen 59(1), (2), (3), (4), (5)
člen 74(1)			člen 60(1)
člen 74(2)			člen 60(2)
			člen 60(3)
člen 74(3)			člen 60(4)
člen 75(1)			člen 61(1)
			člen 61(2)
člen 75(2)			člen 61(3)
			člen 61(4)
člen 76(1)			člen 62(1)

člen 76(2)			člen 62(2)
člen 76(3)			člen 62(3)
člen 76(4)			člen 62(4)
člen 77(1)			člen 63(1)
člen 77(2)			člen 63(2)
člen 78(1)			člen 64(1)
člen 78(2)			člen 64(2)
			člen 66(3)
člen 79(1)			člen 65(1)
člen 79(2)			člen 65(2)
člen 79(3)			člen 65(3)
člen 80(1)			člen 66(1)
člen 80(2)			člen 66(2)
člen 80(3)			člen 66(3)
člen 80(4)			člen 66(4)
člen 80(5)			člen 66(5)
člen 81(1)			člen 67(1)
člen 81(2)			člen 67(2)
člen 81(3)			člen 67(3)
člen 82(1)			člen 68(1)
člen 82(2)			člen 68(2)
člen 83(1)			člen 69(1)
člen 83(2)			člen 69(2)
člen 83(3)			člen 69(3)
člen 84			člen 70
člen 85			člen 71
člen 86			člen 72
člen 87(1)			člen 73(1)
člen 87(2)			člen 73(2)
člen 87(3)			člen 73(3)
člen 88(1)			člen 74(1)
člen 88(2)			člen 74(2)
člen 88(3)			člen 74(3)
člen 88(4)			člen 74(4)
člen 88(5)			člen 74(5)
			člen 74(6)
člen 89(1)			člen 75(1)
člen 89(2)			člen 75(2)

člen 89(3)			člen 75(3)
člen 90(1)			člen 76(1)
člen 90(2)			člen 76(2)
člen 91			člen 77
člen 92(1)			člen 78(1)
člen 92(2)			člen 78(2)
člen 93			člen 79
člen 94			člen 80
člen 95(1)			člen 81(1)
člen 95(2)			–
člen 95(3)			–
člen 95(4)			–
člen 95(5)			člen 81(2)
člen 96(1)			–
člen 96(2)			–
člen 96(3)			–
člen 96(4)			–
člen 96(5)			–
člen 96(6)			člen 82
			člen 83(1), (2), (3), (4), (5), (6)
			člen 84(1), (2), (3)
člen 97(1)			člen 85(1)
			členi 85(2)-(7)
člen 97(2)			člen 85(8), člen 85(9)
člen 97(3)			člen 85(10)
člen 97(4)			člen 86(1)
člen 97(5)			člen 86(2)
			člen 86(3), (4)
			člen 87
			člen 88(1), (2), (3)
člen 98(1)			člen 89(1)
črka (a)			črka (a)
črka (b)			črka (b)
črka (c)			črka (c)
			črka (d)
črka (d)			črka (e)
			črka (f)

			črka (g)
člen 98(2), (4)			člen 89(2)
člen 98(3)			člen 85(11)
člen 98(5)			člen 89(3)
člen 99(1)			člen 90(1)
člen 99(2)			člen 90(2)
člen 100(1)			člen 91(2)
člen 100(2)			člen 91(3)
člen 100(3)			člen 91(1)
člen 100(4), (5)			
			člen 91(4), (5)
člen 100(6)			člen 91(6)
			člen 92
			člen 93(1), (2), (3), (4)
člen 101(1)			člen 94(1)
člen 101(2)			člen 94(2)
člen 101(3)			člen 94(3)
člen 101(4)			člen 94(4)
člen 102(1)			člen 95(1)
člen 102(2)			člen 95(2)
člen 103(1)			člen 96(1)
			člen 96(2), (3), (4)
člen 103(2)			člen 101(1), (2), (3), (4)
			člen 97(1), (2), (3), (4)
			člen 98(1), (2)
			člen 99(1), (2)
			člen 100(1), (2)
			člen 102-104
člen 104		člen 40	člen 105
člen 105(1)		člen 41(1)	člen 106(1)
člen 105(2)		člen 41(2)	člen 106(2)
člen 105(3)		člen 41(3)	člen 106(3)
			člen 106(4)
člen 105(4)		člen 41(4)	člen 106(5)
člen 105(5)		člen 41(5)	člen 106(6)
člen 106			–

	člen 14(1).(2)		
	člen 15(1).(2)		
člen 107(1)	člen 16(1)	člen 42(1)	
člen 107(2)		člen 42(2)	
člen 107(3)	člen 16(2)	člen 42(3)	
			člen 107
člen 108	člen 17	člen 43	člen 108
člen 109(1)		člen 44(1)	
člen 109(2)		člen 44(2)	
člen 109(3)		člen 44(3)	
člen 109(4)		člen 44(4)	
člen 109(5)		–	
	člen 18(1)	člen 45(1), člen 45(2)	
	člen 18(2)	člen 45(3)	
	člen 18(3)	člen 45(4)	
	člen 18(4)	–	
člen 114	člen 21	člen 48	
člen 115(1)	člen 22(1)	člen 49(1)	
člen 115(2)		člen 49(2)	
člen 115(3)	člen 22(2)	člen 49(3)	
člen 115(4)		–	
člen 115(5)		–	
člen 115(6)		–	
člen 116	člen 23	člen 50	člen 112
člen 117	člen 24	člen 51	–
Priloga I		Priloga I	Priloga I
		Priloga II	Priloga II
Priloga II		Priloga III	Priloga III